

НОВА ЗАВРЗЛАМА ОКО
ФАБРИКЕ У СТРАГАРИМА

Родић продаје
машине - крај
Страгарима

страница 4.

ИСПОВЕСТ СТУДЕНТКИЊЕ
КАТАРИНЕ ПАВЛОВИЋ

Морбидне поруке и
претње

страница 7.

НЕОБИЧНО ИМАЊЕ РАДОЈА
ВАСИЉЕВИЋА ИЗ КУТЛОВА

Тексашки ранч у
срцу Шумадије

страница 12.

ТРЖИШТЕ ВОЋА И ПОВРЋА

Парадајз више није за гађање

OLYMPIC TRAVEL
034/33 57 37
www.olympic.rs
CRNOGORSKO PRIMORJE
VAM JE NAJBЛИЖЕ
10-15% POPUSTA I DVOJE
DECE BORAVI BESPLATNO
ODLOŽENO PЛАЌАЊЕ СЕКОВИМА

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
БАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

ВОДА ЈЕ
ДРАГОЦЕНА
ВК
7004
Крагујевац
ТРОШИТЕ ЈЕ
РАЦИОНАЛНО

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž
mir u kući
Refilm
Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 66

WH
WOBY HAUS
Dobrodošli majstori!
Корачићка 1, Крагујевац
034/356-722

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

„Часи“

Пише Драган Рајичић

Вест да ће нови мандатар са својим изабраним министрима положити заклетву у директном ТВ преносу натерала ме је да предузнем извесне мере како бих тај свечани чин дочекао потпуно спреман. Није ме занимало шта ће у заклетви да нам обећају него у шта ће да се закуну. У том смислу сам свим својим укућанима поделио извесна задужења.

Кад је из њихових добро познатих уста покуљало оно „Заклињем се својом чашћу...“, ја сам командовао: - Сад, акција!

Деца, пошто имају најбољи вид, имала су задатак да држе четворе очи отворене, да нетремице гледају у телевизор и да ме извештавају о томе шта су угледала, док сам ја истовремено њихово заклинање пратио преко микроскопа, да ми нека ситница не промакне.

- Тата - повикала су деца у глас - видели смо да чика Ивица, чика Млађа и чика Вучић (замолио сам их да на њих обрете обрете посебну пажњу) имају два ока, два ува и један нос.

- Па то свако има - објаснио сам им ту просту чињеницу - него јесте ли видели „оно“?

- Мислиш на ону њихову част? Ми то нисмо видели јер не знамо ни како то изгледа - признала су моја дечица. - Ти си нас учио да не лажемо, да не варамо једни друге, да радимо онако како говоримо, а ако је то то, остајемо при опажању да код ових чика ништа нисмо видели друго сем носа, очију и ушију.

Оно што моја паметна деца нису успела да уоче нисам ни ја уз помоћ микроскопа. Од части у коју се се заклинали на њему није било чак ми оних минијатурних трагова. С тога сам прешао на сазнања до којих је дошла моја жена која је, пак, у циљу уочавања части наших заклетника, на располагању имала један доглед који сам ја својевремено користио у лову на срдаће и дивље вепрове.

- Ништа - признала ми је и она разочарано. - Ишоштрала сам диоптрију, посматрала их из свих углава, али од њихове части ни трага ни гласа. Као да је пропала у оно што су до јуче радили! А баш штета, лепо су се обукли, намирисали и нашминкали, а мањка им баш оно у шта се куну. Могли су - закључује помало резинирано - да је позајме од неког ко са њима никад није имао ништа, па да је после врате, кад церемонија прође. Или да је узму од неког свог покојног претка, само што би онда текст морао да се мења. На пример, Ивица, Млађа и Вучко би ово изговорили: - Заклињем се чашћу свог покојног прадеде..."

- Оде ти, жено, предалеко - кажем - а прилазим и баби која је пре церемоније полагања заклетве мандатара и његових министара задужила један телескоп. Није баш толико ћорава, али што је сигурно - сигурно. Можда је она имала више среће од нас, пролази ми кроз главу док она почиње свој извештај:

- Страшно! - каже хистерично. - Ако ти ова скаламерија није у квару, пре ћу њоме да откријем неко ново небеско тело него њихову част у коју се онако предано заклинају. Ајде што то нисам успела да откријем, него им ни образа не видех. Боље да сам гледала неку турску серију него што си ми увалио ову телескопчину да са њим зурим у ништа - закључује баба још хистеричније.

Осећао сам потребу да баби објасним да је не буну то са образом јер су они до сада претрпели такву метаморфозу да их више ни рођена мајка не може да препозна. Хтео сам још да јој кажем да ће њима сада вероватно да изрaste нови образ, пошто су се заклели у нешто што ми не видесмо, али баба је већ променила канал и тако изазвала овације преосталих укућана док је у мојим ушима још увек болно одјекивало оно: „Заклињем се својом чашћу...“

ПС.

Да не буде забуне, овај текст би био исти ко год да је саставио нову владу. Таква им свима част!

АНКЕТА ДА ЛИ БИ ДОК ТРАЈУ ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ БИЛО ДОБРО ПРОЛАСИТИ КОЛЕКТИВНИ ГОДИШЊИ ОДМОР?

М. Ивњишковић

Исмаили Нагип,
примењени
уметник:
- Ко о чему -
баба о печењу.

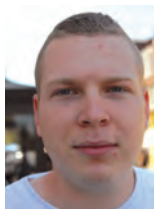
Марија Раца,
новинар:
- Да, без
Олимпијских
игара нема
живота на земљи.

**Светлана
Ђуровић,**
спортски
новинар:
- Нема ништа
лепше на овој
земаљској кугли.

**Радоје
Радојевић,**
бравар:
- Што да не,
уживајмо.

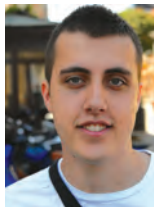
Филип Балабан,
студент војних
наука:
- Треба увести
светски годишњи
одмор, да
човечанство
ужива у својој
моћи.

**Драшко
Митровић,**
приватник:
-А шта ми па то и
радимо за то
време?!

Јелена Мијић,
економиста:
- Добра идеја,
без спорта нема
живота.

**Александар
Танасковић,**
техничар:
- Док крене
наша Влада
проћи ће и 2016.
олимпијска
година.

Саша Накић,
пензионер:
-Не,
параполитичке
олимпијске игре
код нас су
занимљивије.

Житопродукт
Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

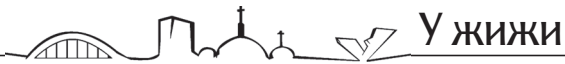
Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
печива

Све врсте хлеба и печива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

prozori sa imenom
i prezimenom

Nije sve u profilu ...
ima nešto i u staklu

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

МЕТАЛСКИ КОМПЛЕКС ГРАДА НА УДАРУ КРИЗЕ

Радна места висе у ваздуху

Тренутно су најугроженија предузећа „Униор форминг тулс“, где је група радника послата на плаћено одсуство, и „ФКК индустри“ у коме радници продужавају уговоре на свака три месеца, док су у „Ковачници“ здравствене књижице оверене након најаве протеста, али суштински проблем није решен

Пише Милош Пантић

Није никаква новост да је комплетна привреда у озбиљној кризи, али је у Крагујевцу највише погођен металски комплекс, јер из фирми те гране радници су ових дана штрајковали глађу због заосталих плата или су на улици тражили своја основна права, као што је здравствено осигурање.

На протесту радника „21. октобра“ испред Филијале Републичког фонда здравствене заштите због неверених књижица протекле недеље је Горан Милић, председник Синдиката металаца Крагујевца, саопштио да у овој грани тренутно у граду ради 10.000 радника, али од тога једна четвртина фирми једва преживљава.

Ако изузмемо фабрику „21. октобар“ и предузеће „Шумадија ДЕС“, у којима проблеми због којих се протествовало још нису решени, у овом тренутку има још фирми у којима је криза озбиљно закуцала на врата и угрозила радна места. То су, пре свих, предузеће „Унор форминг тулс, део некадашње „Застава алатнице“ и

НЕИЗВЕСНОСТ ЈЕ ЗАВЛАДАЛА И МЕЂУ 350 ЗАПОСЛЕНИХ У „КОВАЧНИЦИ“

У „ФКК ИНДУСТРИ“ РАДНИЦИ ПРОДУЖАВАЈУ УГОВОР О РАДУ СВАКА ТРИ МЕСЕЦА

„ФКК индустри“, део некадашњег „Филипа Кљајића“, као и „Застава ковачница“, наводи Милић.

■ Плаћено одсуства

У фирми „Униор форминг тулс“ која запошљава 120 радника ових дана је 26 запослених упућено на плаћено одсуство од 45 дана, што ће се спојити са годишњим одморима, па се њихов повратак за машине очекује половином октобра. Предузеће је настало након што је „Застава алатнице“ приватизовала позната словеначка компанија „Униор“ и то је дуго истицао као један од ретких примера успешне приватизације. Међутим, део фирме који се бави израдом крупних алата Словенци су пре неколико година издвојили у посебно предузеће, чији су већински део продали аустријској „Веби“.

За време док је власник била та фирма предузеће је запало у велике губитке и дугове, да би од пре три месеца „Униор“ повратио већинско власништво и сада покушава да спаси фирму од стечаја. Ове наводе потврђује и Славиша Петровић, председник синдиката „Униор форминг тулс“, који каже да је од одлуке о слању дела запослених на плаћено међу радницима завладала стрепња за радна места.

Након повратка „Униора“ као већинског власника обавили смо разговоре са новим пословодством и рекли су нам да им треба времена да фирму стабилизују. Међутим, обим посла је смањен за 40 посто, за колико је умањен и план производње за ову годину. Ми производимо алате за ауто индустрију, и то за такве фирме као што су „Ауди“, „Мерцедес“ и БМВ“, али су поруџбине смањене и видећемо на јесен какав ће бити расплет, каже Петровић.

Кризна ситуација је и у предузећу „ФКК

индустри“, делу некадашњег „Филипа Кљајића“ у коме се производе ситни ланци, али она тамо није новост и траје заправо од саме приватизације, када је предузеће купио бугарски бизнисмен Ангел Христов. Предузеће које је у тренутку приватизације имало 170 запослених након пет година svelo се на 39 радника. Власник је на истој адреси основао чак три ћерке фирме, од којих су две носиле имена „Балкан ерма“ и „Вериге“ и у њих селио раднике из матичног предузећа, упркос њиховим протестима.

Прошле године фирма „Вериге“ отишла је у стечај и са њом 40 радника изгубило радна места, да би преостали запослени опет били враћени у матично предузеће. Сада од 39 запослених њих 27 има уговоре о раду на три месеца, који су пре неколико дана продужени на исти период и јасно је да су та радна места неизвесна, каже Горан Милић.

■ Ковачи код инспектора

Неизвесност је од недавно завладала и међу 355 радника „Застава ковачнице“, којима првих 18 дана јула здравствене књижице нису биле оверене због неплаћених доприноса. Ову обавезу послодавац је регулисао тек након најаве радника да ће се придружити протесту колега из „21. октобра“ из истих разлога.

Већински власник фабрике је такође предузетник из Бугарске Валентин Захаријев. Председник Самосталног синдиката „Ковачнице“ Љубиша Цвијовић каже да је у овој фирми евидентно смањење обима посла, због чега је престало ангажовање радника у трећој смени и претпоставља да је разлог економска криза на европском тржишту. Међутим, радници су незадовољни што не могу да регулишу своја ос-

ДОБРИ ПРИМЕРИ

Оживела „Ливница“ у Тополи

Усред кризе и свеопште забринутости за радна места има и неколико примера предузећа која су била скоро отписана, а сада имају довољно посла и ангажују нову радну снагу, или то бар најављују. Тако је предузеће „Застава аути делови“ из Кнића годинама било без заинтересованих купаца који би га приватизовали и таворило без посла, да би доласком директора Војислава Максимовића обезбедило нове послове и пуно ангажовање 50 стално запослених радника, уз повремено упуштавање и додатне радне снаге по уговору. Фирма израђује сонде за немачко тржиште.

Позитиван преокрет се догодио и у „Ливници“ из Тополе, где је након раскида приватизације са словеначком компанијом „Ливар“ на место додиректора дошао некадашњи руководилац Живан Кнежевић. Предузеће је знатно повећало производњу, од које 95 одсто иде у извоз, а недавно је најављено да ће поред садашњих 140 радника фирма ускоро примити чак 200 нових, каже Горан Милић.

новна права, јер пословодство које је поставио власник одбија да потпише са синдикатом појединачни колективни уговор, што је обавеза предузећа.

Ми од генералног директора Борђа Пецеља стално тражимо да се овај уговор потпише, али он то одбија. Због тога што уговора нема догађа се, на пример, да се радницима умањује плата зато што није испуњен план производње, а план се не испуни зато што није обезбеђено довољно репроматеријала за рад. Зато се спремамо да посетимо Инспекцију рада и издејствујемо да се уговор коначно потпише, каже Цвијовић.

По речима Горана Милића, криза која је захватила део фирми из металског комплекса последица је, једним делом, преливањем европске економске кризе, јер су нека предузећа орјентисана према овом тржишту, а другим делом је резултат изузетно лоших приватизација јер су их нови власници купили

Горан Милић: У металском комплексу града највећи проблем и даље су предузећа која су у реструктурирању под патронатом државе и Агенције за приватизацију, а то су фирме из Групе „Застава возила“ у којима има око 2.500 запослених

због атрактивних локација и земљишта, а не због намере да организују производњу.

Када се погледа цео металски комплекс града, највећи проблем и даље представљају предузећа која су у реструктурирању под патронатом државе и Агенције за приватизацију, а то су фирме из Групе „Застава возила“, у којима има око 2.500 запослених. Ту су „Застава камиони“, „Застава резервни делови“, „Застава ИНПРО“, „Застава хортикултура“ и „Сецијална возила“ из Сомбора. Овој групи треба придружити и „21. октобар“. Реструктурирање предуго траје, скоро 10 година, а још се не види коначно решење за ове фирме, каже Милић.

Некада је металски комплекс Крагујевца запошљавао 37.000 радника, да би се данас свео на само 10.000 запослених, а свој минимум доживео је пре четири године, када се укидањем чувеног „330“-а свео на само 9.000 радника. По Милићу, наду да би ствари могле да крену на боље даје запошљавање нових 247 радника у „Застава оружју“, где захваљујући повећању извоза расте производња, као и нова запошљавања у „Фијат аутомобилима Србија“, где се свакодневно примају у радни однос нови радници, што је случај и код коопераната „Фијата“. Тако овај синдикалац очекује да би већ следеће године број радника у металској грани Крагујевца могао да се приближи цифри од 15.000 запослених, али то би било тек мање од половине од некадашњег нивоа запослености.

НОВА ЗАВРЗЛАМА ОКО ФАБРИКЕ У СТРАГАРИМА

Родић продаје машине - крај

Док траје судски поступак да би се утврдило коме припадају земљиште и хала фабрике „Страгарит“, Вукадин Родић, син Раје Родића, донео одлуку да прода машине и опрему, јер је суд раније донео одлуку да је то власништво његовог предузећа „Тив продукт“. Демонтирање машина за сада спречено из процедуралних разлога, а ако оне заиста буду продате као старо гвожђе последња нада за опоравак фабрике ће нестати, што ће бити пропаст за Страгаре

Дилема чија је фабрика у Страгарима, која траје годинама, ни најновијом пресудом крагујевачког Привредног суда није решена. Суд је у поновном поступку 12. јуна ове године пресудио да земљиште и објекти припадају предузећу „Страгарит доо“, као правном следбенику Друштва „Страгарит“. На ову пресуду, према незваничним, али поузданим информацијама, жалбу Привредном апелационом суду у Београду су већ упутили Република Србија, град Крагујевац и Месна заједница Страгари.

Крагујевачки суд је идентичну пресуду донео и раније, али је Апелациони суд то поништио и врати на поновно разматрање. У Страгарима су уверени да ће тако бити и

са овом најновијом пресудом.

И док суд у Београду не потврди или преиначи пресуду, Радисав Родић и његов син Вукадин, чијој су фирми „Тив продукт“ ранијом пресудом припале фабричка опрема и машине, не седе скрштених руку. Директор „Тив продукта“ Вукадин Родић одлучио је да прода машине и опрему фабрике у Страгарима. У огласу који већ месец дана свакодневно излази у „Куриру“ продају се линија за производњу картона, линија за производњу изолационих плоча и лепенке, компресорска станица, опрема црпне станице и водоснабдевања, опрема ремонтне радионице, линија за сечење картона... У огласу даље стоји да право прече куповине има понуђач који понуди куповину целе фабрике. Оријентациона цена за сву опрему је 3,5 милиона евра.

ФАБРИЧКА ХАЛА „СТРАГАРИТА“ ГОДИНАМА НА СУДУ

О намери Вукадина Родића да распрода машине Месну заједницу Страгари, крагујевачку локалну управу, председника Привредног суда у Крагујевцу и Агенцију за стечаје, Апелациони суд и друге обавестио је у име Одбора бивших радника „Страгарита“ бивши директор ове фирме Момчило Минић.

■ Спречена демонтажа машина

Момчило Минић написао је у писму упућеном председнику Савета МЗ Страгари да је директор „Тив продукта“ Вукадин Родић, за кога тврди да је власник укупног капитала, због тога што Агенција за стечаје ни пет година од увођења стечаја у фабрици у Страгарима није у могућности да га оконча, одлучио да прода опрему и машине. Родић је закључио, пише Ми-

нић, да после одлуке Апелационог суда да предмет врати на поновно суђење, не постоји интерес за покретање фабрике у Страгарима.

„Представник „Тив продукта“ магистар Горан Костић покушао је 5. јула да уведе извођача радова на демонтажи линија и опреме. Сматрао сам да није благовремено утврђена процедура уз адекватан записник кроз који би се прецизирале све релације и ток демонтаже.

Позвао сам Агенцију за приватизацију, а затим повереника Бранка Перића, који је сагласно захтеву хитно поступио и обуставио наведену активност. Наведена процедура максимално може потрајати десет дана и могу рећи да не постоје правни механизми који би ишли у прилог продужења рока за коначно гашење свих шанси за фабрику. Моје сазнање је да су два удружена „отпадаша“ склопила уговор, што је најружнији крај фабрике, која према објективној оцени може успешно пословати сходно могућим програмима“, написао је Минић, додајући да се овде мора донети политичка одлука, добити у времену и изнаћи могућност новог почетка фабрике.

Да је враг заиста однео шалу и да фабрика може да заврши да отпаду показује и то

ЛИНИЈА ЗА ПРОИЗВОДЊУ КАРТОНА

МОМЧИЛО МИНИЋ:
ДЕМОНТАЖА МАШИНА
ОДЛОЖЕНА НА 10 ДАНАМИЛОВАН ЂОРЂЕВИЋ:
РОДИЋ НЕМА НИШТА
У СТРАГАРИМА

Крагујевачке

Маркетинг

Телефони: 333 111 333 316
Бранка Радичевића 9, 1 спрат
marketing@kragujevacke.rs

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ
ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 – 15 сати

Благајна у центру:
7 – 18 сати – радним данима
7 – 13 сати – суботомПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 – 197
Рача 751 – 262
Баточина 842 – 311
Лапово 853 – 710

ЕД Електрошумадија
Крагујевац

Централа 307 – 200
Дежурна служба 335 – 195
Прикључци 307 – 368
Пријава стања и рекламације
307 – 233 и 307 – 234Бесплатан телефонски број
за пријаву крађе струје 0800/360-330

ПРАКСА ЗА СТУДЕНТЕ

Стажирање у градској управи и предузећима

Канцеларија за младе, Удружење младих менаџера и Бизнис старт ап центар одлучили су да студентима завршних година обезбеде стицање практичних знања

Критика коју овдашњи студенти најчешће упућују на рачун факултета је да им, поред силног теоријског знања које им пружају, ипак недостаје пракса. Управо зато крагујевачка Канцеларија за младе, Удружење младих менаџера и Бизнис старт ап центар одлучили су да студентима завршних година обезбеде стицање практичних знања.

Пракса ће се реализовати у градској управи, јавним предузећима и установама чији је оснивач град, као и у приватним фирмама и организацијама. Обавеза практиканата биће да проведу три недеље по минимум четири сата сваког радног дана у одабраном предузећу или установи, где ће их ментори обучавати корисним практич-

ним знањима. Наравно, практиканти ће њима помагати у обављању текућих послова у струци, објашњава Бранко Ратковић, координатор Канцеларије за младе.

Студенти ће моћи да изаберу термин тронедељне праксе почев од 20. августа до 31. децембра. Након завршене праксе добиће и сертификат, који ће им свакако значити у моменту када буду тражили посао.

Приоритет имају студенти четврте године, апсолвенти и студенти на мастер студијама. Међутим, могу да се пријаве имају и они који су на трећој години. Обухватли смо велики број установа како бисмо за све обезбедили место. Конкурс је отворен за све студенте Универзитета у Крагујевцу, али и младе Крагујевчане који студирају ван града, објашњава Ратковић.

Информације о волонтирању и начину пријаве могу се добити у Канцеларији за младе у Улици Сава Ковачевића број 5.

М. О.

Пише Слободан Цупарић

СТАРТ НОВЕ ВЛАДЕ

Напредњаци дрмају - до рушења или усправљања

И забрана је нова влада, премијер Ивица Дачић има уверљиву већину, 142 посланика који могу да изгласају да је планета квадрат – како неко од аналитичара минулих дана приметили. У таквом политичком контексту чини се да око односа СПС-а и СНС-а неће бити толико проблема јер обе странке због тежине ситуације схватају да морају вући непопуларне потезе и да ће учинити све како би то компензовале борбом против криминала и корупције.

Међутим, ових дана се све више актуелизује питање: ко је моћнији – премијер или први потпредседник Александар Вучић? Подаци говоре да је шеф водеће владајуће партије истовремено и министар војни и шеф свих и цивилних и војних служби безбедности, реформисаних и нелустрираних, углавном онаквих какве су биле за време Милошевићеве владавине. Шеф друге по снази владајуће странке је премијер и први човек полиције.

Када се има у виду оваква концентрација власти и моћи у рукама двојице лидера, чини се оправданим питање да ли ће Дачић заиста бити први човек владе, с обзиром на то да је његова странка била трећа на парламентарним изборима и сходно томе добија мање министарских и других позиција у односу на напредњаке?

– Да ли ће Дачић бити први човек или не тешко је рећи из једноставног разлога што ће он привидно стајати на челу владе, каже за „Крагујевачке“ Боривоје Радић, председник овдашњег Форума за регионализам. – Дачић воли да истиче своју личност, да себе увек ставља у први план, али рекао бих да ће Вучић из другог плана држати све konce у рукама – односно преко њега Томислав Николић. Они и држе Дачића ту докле хоће, а владу могу да растури и да иду на нове изборе, где би имали шансу да добију још више гласова. Дакле, они држе кључ у рукама, они ће одређивати политику Владе Србије, а Дачић ће у оним споредним стварима вероватно солирати и даље одржавати привид да је он ту први човек.

Радомир Николић, лидер напредњака у Крагујевцу и потпредседник Главног одбора ове странке у Београду, другачије „вага“ Дачићеву позицију на челу нове владе и сматра да шеф социјалиста заслужује да се највише пита како ће она функционисати. А што се тиче снаге коју напредњаци имају у овој влади, Николић тврди да је она велика, да СНС има највећи број министарских места, али и не заборавља да нагласи како је сарадња с осталим партнерима у овој влади неопходна – како би она што боље могла да функциониса и како би грађани могли да осете позитивне промене.

– Без сумње су СПС и СНС две најмоћније и најугицајније странке у овој влади, али она се не може свести искључиво на њих, јер су ту још веома важни УРС, ЈС, СДПС и ПУПС, тврди др Невен Цветићанин, научни сарадник у београдском Институту друштвених наука. – То је костур ове владе и сматрам да ће радити добро уколико све

ЛИДЕРСКА ТРОЈКА У ВЛАДИ ДИНКИЋ, ВУЧИЋ И ДАЧИЋ

Премијер Ивица Дачић воли да истиче своју личност, да себе увек ставља у први план, али Александар Вучић ће из другог плана држати све konce у рукама – односно преко њега Томислав Николић. Они ће одређивати политику Владе Србије, тврди Боривоје Радић

ВУЧИЋЕВИ ИЗЛЕТИ У ЖАРУ БОРБЕ: НЕВЕН ЦВЕТИЋАНИН

ствари буду решаване договором. Верујем да је премијер Дачић довољно mudar политичар који неће себе нарцисоидно наметати за неког првог човека. Очекујем да премијер буде први министар, да одлуке доноси у консултацији с осталим колегама, као и са председником Републике – и да ова влада, након свега, ради ефикасно.

Наиван приступ

Када је реч о прокламованој борби против криминала и корупције, видљиво је да СНС жели да остане најјача странка у Србији и да је једини начин за то успостављење више реда и правде у земљи. У том смислу Александар Вучић је запретио да ће поднети оставку ако до септембра не буде хапшења. Колико је реална претња о хапшењу и познатих бизнисмена и политичара и да ли ће та акција бити селективна и у њој ће страдати само они из противничких „непријатељских“ редова?

– Правда не може да буде селективна јер онда то није правда, категоричан је Радомир Николић. – СНС је у изборној кампањи говорио о борби против корупције и криминала и свесни смо тога да Србија не може да се помакне с мртве тачке на којој се налази уколико се не искорени ово друштвено зло. Сви економисти, и светски и

наши, причају о томе да је први предуслов за долазак страних инвестиција у Србију управо искорењивање корупције. Ко ће бити предмет истраге – нека то државни органи кажу. Непотребно је да се политичке странке баве тиме. Ако смо говорили да имамо сазнања да то постоји, нећемо ваљда ми као политичка странка да се бавимо тиме, већ ћемо дозволити државним органима да раде тај део посла. Ако таквих људи има у редовима наших коалиционих партнера, па не мислите ваљда да ће бити заштићени због тога што су њихове странке сада чланови ове нове владе?!

– А шта ако таквих људи има у редовима напредњака?

– Прво ће они бити хапшени, тврди Радомир Николић. – Одговорно вам тврдим да их сада нема, што не значи да не постоји могућност да ће их бити. Ако их, пак, буде, прво ће се они наћи иза решетки – као пример свима осталима и као начин да се покаже грађанима Србије да поново могу да имају поверење у државне институције.

– Како Радомир Николић коментарише Вучићеве претње?

– А шта је то претња? Зашто мислите да је то претња? Није претња ако он каже да ће да се обрачунава с тим друштвеним злом. То је његов ресор. Значи, он ће се у Влади бавити и тим стварима.

Вучић наговештава оставку ако не успе на том пољу.

– И треба то да учини ако не успе. Је ли обећао, је ли преузео одговорност? Ако не уради како треба, нека поднесе оставку. Па, тако се води Србија, одлучан је Радомир Николић.

По речима Невена Цветићанина, мудра је и охрабрујућа намера ове нове владе да се обрачуна с криминалом и корупцијом у Србији – као и њена најава да ће у томе бити веома строга. Међутим, све мере око евентуалних хапшења треба да прођу потребну процедуру. Конкретније, није влада та која хапси, већ то чини полиција и правосудје.

– Ако помињемо изјаву Александра Вучића, морамо схватити да је „излетела“ у жару политичке борбе – пре него што је влада изабрана, тврди Невен Цветићанин. – Иначе, сам Александар Вучић је у доста случајева показао да је промишљен.

Боривоје Радић, пак, потенцира да је Вучић био познат по изјавама да ће хапсити лопове, да ће се борити против криминала и корупције.

– Рекао бих да је то доста наиван приступ једног политичара који с тим нема довољно искуства. Јер, овде је проблем корупције огроман, то је рак-рана нашег дру-

НАИВАН ПРИСТУП НЕИСКУСНИХ ПОЛИТИЧАРА: БОРИВОЈЕ РАДИЋ

штва, то је зло стварано годинама и толико укорењено, па бих приметио да је постало и део нашег менталитета. Ко то не схвати и ко олако изјављује да ће проблем решити за два-три месеца, годину-две, тај заиста не познаје довољно ствари, не схвата о чему се овде ради и од њега се не може очекивати да ће искоренити криминал и корупцију, поручује Радић.

Невероватан потез

Многи аналитичари тврде да су сада опозиционе демократе направиле грешку када се нису сложиле с тим да њихови чланови прихвате важне ресоре нове власти. Не би ли избор Милице Делевић за министра иностраних послова отклонио сумње да ли нова власт жели брз пут према ЕУ – што јој набија на главу управо ДС?

– Без обзира што се демократе нису сложиле да неки од људи ко-

ји су били на њиховој листи уђу у нову власт, то се ипак десило – и показало се као добро, тврди Невен Цветићанин. – Конкретније, Расим Љајић је са својом СДПС ушао у владајућу већину – што потврђује да у Србији почиње да се даје стабилност владајућој већини и што овде коначно почиње да се уважава сваки кадар који је добро обавио посао – без обзира на чијој је листи био.

Боривоје Радић верује да ће се потез око Милице Делевић још дуго коментарисати, јер је невероватно како се догодило да СНС највећем ривалу на минулим изборима понуди једно од најважнијих места у Влади – позицију министра иностраних послова. Реч је о месту које се котира одмах после председника Владе.

– Ако се гледа, с једне стране, с позиције напредњака, понижавајући је однос и према биранима СНС и према њеним члановима да се ривалу нуди једно од најважнијих места у влади, а да се заузврат ништа не добија, (пр)оцењује Боривоје Радић. – С друге стране, с позиције демократа, то је нешто што их је свакако затекло и нису уопште могли да очекују такву понуду.

Радомир Николић подсећа на су напредњаци након избора Томислава Николића за председника Србије почели да испуњавају своја предизборна обећања. Прво је, вели, Томислав Николић поднео оставку на место председника странке, напустио СНС и тиме постао председник свих грађана, а не само једне политичке партије. Након тога су напредњаци формирали Владу, испунили друго обећање и показали да ће, како рече Радомир Николић, у будућности и у овом мандату ценити стручност – пре свега. Отуда су у ресоре који су припадали напредњацима у новој Влади убацивали људе који су нестраначке личности – уважавајући их према знању, а не према томе којој станици припадају.

– У складу са таквим приступом била је и наша понуда Милице Делевић да обавља функцију министра иностраних послова. Госпођа Делевић је у протеклом периоду показала да савршено ради своју посао, да је већ остварила одређене контакте у ЕУ, да је упозната с том проблематиком... Међутим, она није донела личну одлуку, већ је следила став своје странке да ниједан члан ДС не треба да буде у овој влади, каже Радомир Николић.

Новој влади и премијеру Ивици Дачићу, по проценама упућених, биће потребно доста времена да Србији објасне у чему се састоје велике, радикалне промене, ако половину Владе чине министри из кабинета Мирка Цветковића и како ће се суочити са економским колапсом, корупцијом и криминалом кадрова који су били стубови неколико претходних влада.

Реалисти, не скептици, упозоравају да влада, ако уопште крене у сузбијање корупције, ризикује сопствено јединство, јер би путеви истражних органа веома лако могли да стигну до неких владиних функционера из прошле или ове Владе. Ако се, пак, све сведе на обрачуна са мангупима без јаке политичке заштите, ова стратегија би могла да се обије о главу читавој Влади.

Они који се ових дана интензивно баве спекулацијама, различитим комбинацијама и кадровским „кухињама“, у први план као потенцијалног кандидата за „газду“ Србије избацују већ виђене и моћне Вучића и Дачића, а они опрезнији напомињу да не треба потценити ни Млађана Динкића, који је до сада мало слушао премијере, од Ђинђића, преко Коштунице па до Цветковића – а неким се чак и отворено супростављао.

РАДИМО ОНО ШТО СМО И ОБЕЋАЛИ: РАДОМИР НИКОЛИЋ

ИСПОВЕСТ СТУДЕНТКИЊЕ КАТАРИНЕ ПАВЛОВИЋ

Морбидне поруке и претње

Од краја априла па све до пре неколико дана студенткињи свакодневно стизале претње да ће бити претучена, „олупана о зид“, да је „потписала смртну пресуду“. Уз све то, број њеног мобилног телефона остављен је као контакт за информације о времену погребна универзитетских професора које су пошљаоци лажних мејлова у последњих месец дана „сахрањивали“

Након што се прошле недеље у медијима појавила вест о претњама професорима Правног факултета у Крагујевцу, студенткиња друге године ове високошколске установе Катарина Павловић коначно је одахнула. Вишемесечно малтретирање телефонским позивима, претећим порукама и морбидним мејловима, коме је из дана у дан била изложена, одједном је, неким чудом, престало.

Катарина је, међутим, и даље у страху, а како и не би била када су јој од краја априла па све до пре неколико дана свакодневно стизале претње да ће бити претучена, „олупана о зид“, да је „потписала смртну пресуду“. Уз све то, број њеног мобилног телефона остављен је као контакт за информације о времену погребна универзитетских професора које су пошљаоци лажних мејлова у последњих месец дана „сахрањивали“.

До Катарине смо дошли захваљујући њеном писму, разаслатом на тридесетак електронских адреса, у коме ова девојка објашњава да су њено име и број телефона злоупотребљени.

– Ни сама не знам на колико сам адреса послала то писмо. Малтретирање, које се у прво време одвијало само у оквиру Правног факултета у Крагујевцу, временом је попримило чудовишне размере. О смрти професора обавештавани су предавачи на Медицинском, касније и на Факултету инжењерских наука, Економском и ПМФ-у. Поруке су стизале и до професора на правним факултетима у Нишу, Београду и Новом Саду, објашњава Катарина.

Месеци тортуре

Све је, по речима наше саговорнице, почело крајем априла. Тада су на електронске адресе запослених на крагујевачком Правном факултету – професора Зорана Поњавића, доцента Срђана Владетића и асистента Милана Рапајића почеле да стижу најпре увредљиве, а затим и претеће поруке.

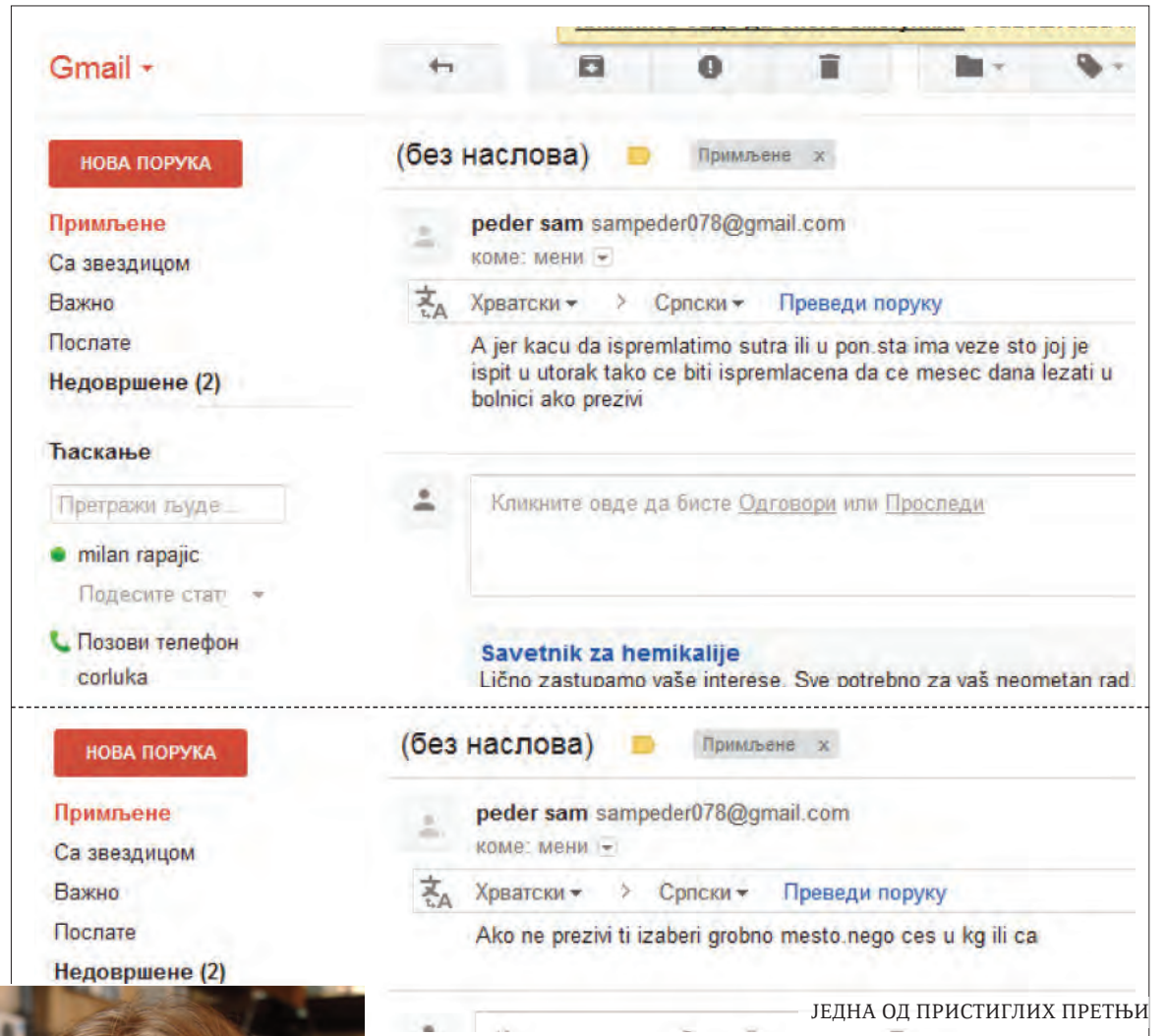
– Поруке су слале са адреса nikojevic@gmail.com или milicamilicica40@gmail.com и сличних лажних налога. „Ти си најгори олош, цркни ђубре једно“, порука потписана мојим бројем телефона је један од првих мејлова који је стигао асистенту Рапајићу. Он је, наравно, позвао да види о чему се ради и тако сам сазнала за целу причу. Кренуло је са увредама, а онда су почеле да стижу и претње. Мени су од 17. маја путем СМС порука почеле да стижу претеће поруке за асистента Рапајића и професора Поњавића. Рапајић је добијао дописе у којима се наводи да ме прате, да ћу бити премлаћена, и слично. Отворен је и лажни налог у име асистента Рапајића и са њега су доценту Срђану Владетићу слале претеће поруке које се тичу мене, прича Катарина.

Након месец дана малтретирања запослених на Правном факултету „игранка“ је почела да добија шире размере.

– Један од мејлова који је слат широком кругу људи са лажног налога је прослеђен у име асистента Рапајића. У овој поруци наводи се да је Рапајић имао инфаркт, да је у тешком стању и примоца моли да се хитно јаве на мој број телефона. Овај мејл је слат углавном професорима Медицинског факултета у Крагујевцу, али и професорима Правног факултета у Нишу, Београду и Новом Саду. Између осталих, је стигао и декану Медицинског факултета др Небојши Арсенијевићу, који ме је звао да пита како може да помогне. Из истог разлога су ме звали и професори Слободан Јанковић, Милован Матовић, Милета Поскурица, Јово Тошевски и још неколико запослених на овом факултету. Које је све стигао овај лажни вапај за помоћ не могу ни да претпоставим. У другом мејлу који је слат професорима наведено је да сам у болници и молим хитно да ми се јаве, прича даље наша саговорница.

Организатори ове поремећене ујдурме нису се, међутим, ограничили само на узнемиравање електронском поштом и СМС-ом већ су неке од актера приче узнемиравали зовући их на фиксни телефон.

– Мени су стизале искључиво СМС поруке. Током једног викенда ми је, на пример, стигла порука како асистент Рапајић у понедељак неће држати вежбе, да је последње вежбе већ одр-

ПРЕЖИВЕЛА ПРАВИ ПАКАО: КАТАРИНА ПАВЛОВИЋ

жао и да га обиђем на ургентном. Имам разлога да верујем да су у ову тортуру укључени и неки студенти са Правног факултета пошто ми се, рецимо, док сам била на предавању код професора Поњавића, десило то да је стигла порука како је он „данас много нервозан“ и да треба да му дам „бенседин“. Наредне недеље, током његовог предавања, добила сам СМС како је професор „готов за лудницу“, прича Катарина.

„Сахрањивање“ почело након пријаве

За неколико месеци овој младој студенткињи на мобилни је стигло осамдесетак узнемиравајућих порука са чак 18 различитих бројева телефона. Крајем маја одлучила је да се обрати полицији.

– Асистент Рапајић и ја смо заједно отишли да поднесемо пријаву. Упутили су нас код полицајца задуженог за привредни криминал. Он нас је саслушао, кратко нешто записао и ми смо ту изјаву потписали. Он нам је, међутим, рекао да ово што нам се дешава и није тако велики проблем. Уопште, имали смо утисак да се полиција читавим

случајем неће ни бавити. Ипак, након неколико дана, поново смо отишли у полицију, како би их обавестили да је узнемиравање интензивирало јер је управо након наше пријаве почело још учесталије малтретирање мобилним телефоном. Ми смо други пут у полицији били 25. маја, а шест дана касније на мобилни ми је стигла порука да смо Рапајић и ја себи потписали смртну пресуду, прича Катарина.

Бојећи се да крагујевачка полиција ништа неће предузети, поготову зато што се након пријаве малтретирање наставило још интензивније, Катарина одлучује да се запути у Београд, тачније у Тужилаштво за високотехнолошки криминал. Поред Павловићеве и асистента Рапајића, кривичну пријаву поднела је и група од четири наставника и три асистента Правног факултета у Крагујевцу. Пријава је поднета 14. јуна, а три дана касније „сахрањен“ је први професор.

– Обавештење о наводној смрти професора Зорана Поњавића послато је 17. јуна. У њему је остављен мој број телефона за додатна обавештења. На десетине људи звало ме да се распита о датуму сахране, једва сам објаснила да се ради о морбидној превари. Звали су ме професори из Ниша, Новог Сада, Београда... Након пет дана по истом рецепту послато је обавештење о наводној смрти професорке Невенке Бачанин. Лажни мејл, се, на жалост, показао злослутним, пошто је професорка Бачанин преминула четири дана касније. Исте вечери, мени је са непознатог броја стигла порука „гробови и гробна места, много су то лепа места“, прича Катарина.

Нико није реаговао

На послетку, пошљаоци порука одлучују се да умрлим прогласе и ректора Универзитета у Крагујевцу професора Слободана Арсенијевића.

– Мејл у коме је наведено да је ректор преминуо послат је 12. јула. На колико адреса је послат нисам сигурна. Дан касније отишла

сам у Ректорат да поново пријавим малтретирање мејловима, а читава зграда била је у опсадном стању. Мени је упућено двадесетак позива у коме су разни људи тражили обавештења о времену комеморације и сахране, а од секретарице сам сазнала да је и тамо истим поводом читавог јутра звонио телефон и да су многи професори долазили да изјаве саучешће. Међутим, ни од ректора, али ни од декана Правног факултета др Предрага Стојановића, кога сам такође обавестила шта се дешавало, није било никаквих реакција. У усменом разговору декан Стојановић ми је чак рекао да га за то није брига, објашњава наша саговорница.

Тортура лажним порукама полако је почела да поприма све веће размере и на крају је читава прича доспела у медије.

– На жалост, у новинама је све изврнуто наглавачке. Из појединих новинских текстова може се стећи утисак да се претило углавном професорима везаним за аферу „Индекс“, а то уопште није тачно. Претњама и узнемиравањима били су изложени предавачи са Правног факултета који са овим случајем немају никакве везе. Једино је професорка Невенка Бачанин била умешана у овај судски процес. Питање је, међутим, и колико је оправдано што се она тамо нашла, пошто је на рочишту у марту, коме сам присуствовала, прикривени истражник објаснио у свом сведочењу да му је до дипломе „на степену“ остао само њен испит за који му је речено да не може да се „среди“, прича Катарина.

Након свега што је доживела Катарина, иако одличан студент, одлучила је да се премести на Правни факултет у Београду. Ово је, каже ова девојка, само кап која је прелила чашу, пошто због чињенице да је ћерка професора Марка Павловића, који предаје на овом факултету, али такође не припада групи „индексоваца“, од првог дана трпи различите притиске.

Марија ОБРЕНОВИЋ

----- Forwarded message -----
From: Katarina Pavlovich <katarinapavlovich91@gmail.com>
Date: 2012/7/30
Subject: Re: FW:
To: Marija Obrenovic <maraoobrenovic@gmail.com>

On Monday, July 30, 2012, Katarina Pavlovich wrote:
 On Tuesday, June 19, 2012, Gordana Kovaček Stanić wrote:

Od: Milan Rapajic [rapajicmilan29@gmail.com]
Poslato: 17. jun 2012 1:27
Za: Gordana Kovaček Stanić

Tema:

Profesor Ponjavic(porodico pravo sa Pravnog u Kragujevcu) je preminuo. Za dalje informacije pozovite 0645 . Hvala!

----- Forwarded message -----
From: Katarina Pavlovich <katarinapavlovich91@gmail.com>
Date: 2012/7/31
Subject: Fwd: Fw:
To: Marija Obrenovic <maraoobrenovic@gmail.com>

ПОРУКЕ СТИЗАЛЕ СА ЛАЖНИХ НАЛОГА

НЕСТАБИЛНО ТРЖИШТЕ ПОВРЋА И ВОЋА

Парадајз више није за гађање

„Криваца“ зашто је ове године, за разлику од прошле, поврће и воће скупо, а цене скоро свакодневно варирају, има много, али су основни: суша, Руси, накупци, скок евра, скупа нафта, зелена мафија, лањски снег... Цех свега тога највише плаћају крајњи потрошачи

Пише Јаворка Станојевић

Килограм парадајза, који се прошле године, у ово време, на крагујевачким пијацама могао купити за двадесет, прошлог петка коштао је 100 динара. За викенд се нешто догодило на овом осетљивом тржишту, па се у понедељак могао пазарити за 50 до 80 динара. Велике осцилације у цени овог поврћа, и то у време када га, што народ каже, има и за гађање, натерало нас је да се запитамо ко одређује колико ће нас коштати салата?

Онима који би желели да знају које законитости су довеле до тога да је овог лета сатараш постао луксуз, а килограм воћа ретко задовољство нуди се много одговора. Најчешћи су: суша, Руси, накупци, зелена мафија, скок евра, цене нафте и, сасвим озбиљно, лањски снег. Кога ћете окривити зависи од угла из кога гледате. Произвођачи кукају на сушу, нафту, велика улагања, трговцима сметају скупа тезга, мали промет, кварљива роба, нелојална конкуренција, Руси, а купци што је понуда лоша и што за велике паре добијају мали квалитет. У оваквим околностима тржиште функционише тако што сви крену са максималним очекивањима, па свако попусти онолико колико мора. Ко плати највише не може се тачно рећи, јер и срећа често у игри.

ЦЕНЕ ДА ТИ „ПАМЕТ СТАНЕ“

Тачно се, међутим, зна ко би морао да створи амбијент стабилних цена ограничених здравим економским принципима. Реч је, наравно, о држави чији чиновници не престају да говоре о великом аграрном потенцијалу који би требало да постане мотор развоја, остављајући и сивозони веома уносан бизнис трговине пољопривредним производима у коме многи скидају кајмак „шишајући“ и произвођача и купца. Јер, оно што ових дана пазаримо на зеленим пијацама на чувеном „путу од њиве до трпезе“ прође кроз доста руку које се уграђују у цену.

■ Тежак живот пијачарски

Да би се комплетирао слика о томе колико руку смо морали да подмиримо папreno плаћајући сезонско воће и поврће, најпре морамо знати одакле ти производи стижу. Код поврћа се то већ годинама зна – прво стигне оно из Турске, потом се појави македонска роба, па из лесковачке котлине, нешто касније плодови из околине Трстеника. Све време, сивим каналима, до наших пијачних тезги стижу камиони са Косова пуни шверцованог воћа и поврћа за које нико поуздано не зна где је гајено.

Закони тржишта су овде прости – кад има више купаца него робе цена је висока. Оно што није тако једноставно је дилема шта је утицало на то да је овај однос, за годину дана, готово десетоструко превагне на страну потражње.

Поред суше, одговор делом лежи и у лањској багатели. Пошто су добро опекали прсте, продајући парадајз за пет динара по килограму, многи произвођачи су ове године одустали од његовог гађења и засадили паприку, што је вероватно допринело да се она продаје по прихватљивој цени од 40 до 60 динара по килограму. Други важан разлог је лањски снег који је уништио готово половину пластеника у земљама у окружењу из којих је, на наше тржиште, стизала јефтине роба. Трећа, веома битна ставка, која има везе са мањом пону-

дом у окружењу је поновни долазак платежних купаца из Русије који ем плаћају добро, ем плаћају кешом. Све ово дало је аргументе лесковачком повртару да ове године за килограм парадајзи тражи више него што је лане добијао за пуну гајбу.

ТРЕБА КУПИТИ И НОВО ВОЗИЛО ЗА ПОВРЋЕ: ДРАГОЉУБ СТЕВИЋ, КВАНТАШКИ „ВЕТЕРАН“

Ветерани препродаје, продавци на Кванташкој пијаци, који у душу знају како дише зелено тржиште, кажу да у њихови прсти нису умешани у овогодишњу скупљу. Тврде да им зарада не зависи од цене, пошто увек продају пет динара скупље него што плате.

Драгољуб Стевић који је, каже, парадајз, у околини Смедерева плаћао 70 динара, крајем недеље продавао га је за 75 на кванташу, док је у својој трговинској радњи на Фонтани држао цену од 85 динара. Иако се по-

ИВАН ПРОДАНОВИЋ СА КВАНТАША ТВРДИ ДА ГА ПОЧЕТАК СВАКОГ ЈУТРА КОШТА 5.300 ДИНАРА

звао на велико искуство, омануо је у прогнози да би цене парадајзи ускоро могла да скочи на 150 динара по килограму. Колико кошта лоша промена и да ли може да се исплива када скуп плаћеној роби неочекивано падне цена енигме су које људи који живе од онога што се лепше зове продаја на велико свакодневно решавају.

Иако сви кукају, математика им изгледа не иде лоше, јер су зараде оних који искрено говоре о овом послу далеко изнад просечних примања.

Иван Продановић, који већ осамнаест година има тезгу на кванташу, каже да му када покрије све расходе месечно, чисто, остане хиљаду и по евра. Лепа сума коју сањају многи доктори наука овом бизнисмену није довољна, па каже да ће ускоро престати да се бави овим напорним послом и покушати да направи хладњачу са којом се лакше и више зарађује. Тврди да посао не који доноси лепу зараду не напушта због нестабилних цена, јер и он, попут осталих колега, има фиксну цифру коју уграђује без обзира на то колико плати робу. Разлози су, каже, превелики намети пијачне управе, већа конкуренција, скупљи транспорт и напор који све теже издржава.

Пре десет година зарађивао сам седам-осам динара по килограму, а толико зарађујем и данас. Да би се видело да овај посао нема будућност треба знати да је нафта која данас кошта 150 тада била 50 динара, да треба платити радну снагу, да хладњачари узимају 10 пара по килограму, да је камионска гума поскупела неколико пута, да су камиони све старији и да се чешће кваре. Најгори су, међутим државни намети, јер нам за пијачарину узимају четири одсто вредности робе на коју платимо још и ПДВ.

Кад све бацам на папир испадне да сваког дана, за добро јутро, морам да искоширам 5.300 динара. Значи, пре него што ишта продам, морам да дам 70 кила парадајза, а нико ме не пита да ли сам ја робу продао и колико ми је пропало. Знам ја да је многим 1.500 евра велико, али нека свако проба и види да ли је то довољно за крвав рад од три ујутру до три поподне и да ли то може да му плати што не види породицу и не зна за одмор, прича Продановић.

Иако продавци са кванташа имају много аргумената за незадовољство, не треба сумњати у њихову вештину да све ставке које угрожавају њихов профит уграде у цену. Рачуницу им највише муте добротелесни странци, који долазе са великим парам, летвицу диже изнад платежне моћи овдашњег становништва. У утакмици у којој Аустријанци јагоде плаћају евро и по, а Руси за килограм парадајза дају евро у кешу, они седе на клупи. Шансу да заиграју у првом тиму, после дугогодишње улоге чувара социјалног мира, добијају произвођачи који до-

НЕ ПРОДАЈЕ НАКУПЦИМА: ПРОИЗВОЂАЧ ЗОРАН МИЈАТОВИЋ ИЗ СИПИЋА НА ЗЕЛЕНОЈ ПИЈАЦИ

ПРОДАВЦИ НА КВАНТАШУ УВЕК ИМАЈУ ЗАРАДУ

OLYMPIC TRAVEL
www.olympic.rs

CRNOGORSKO PRIMORJE
AKCIJE VAM JE NAJBЛИЖЕ

<p>10 – 15 % POPUSTA I DVOJE DECE BORAVI BESPLATNO</p> <p>BUDVA: renovirani hotel Slovenska plaža 3+*</p> <p>PETROVAC: hoteli Castellastva 2* i Vile Oliva 3*</p> <p>BEČIĆI: hotel Queen of Montenegro 4*</p>	<p>JOŠ UVEK PROMOTIVNE CENE:</p> <p>HERCEG NOVI: hoteli Plaža 2/3*</p> <p>Sun Resort 4*</p>
---	--

NAJBOLJE IZ SLOVENIJE

AKCIJE TERME OLIMIA DETE BORAVI BESPLATNO ILI DAN BESPLATNO
TERME PTUJ, TERME 3000, BLED DECA LETUJU BESPLATNO,
JEDAN PLAČA DVOJE PUTUJU ILI DAN GRATIS
TERME ROGAŠKA JEDAN PLAČA DRUGI BESPLATNO
TERME LAŠKO DETE BORAVI BESPLATNO I DAN GRATIS

VELIKI IZBOR HOTELA U ISTRI, KVARNERU I OSTRVIMA HRVATSKOG PRIMORJA

BUGARSKA - NESEBAR, ELENITE, SUNČEV BREG I ZLATNI PJACI

MAKEDONIJA-OHRID • POVOLJNE CENE

ODLOŽENO PLAĆANJE ČEKOVIMA

034/33 57 37 • 011/33 47 488
034/33 24 52 • 011/24 50 452

ПРЕКИНУТ ЈОШ ЈЕДАН КРИЈУМЧАРСКИ ЛАНАЦ ДРОГЕ

Спид долазио из Београда

Крагујевачка полиција раскринкала је четворочлану групу наркодилера која је синтетичким дрогама снабдевала тржиште Новог Сада, Београда и Шумадије. Двојица су ухапшена у престоници, један у Рачи, а главни организатор, пре њих, у Новом Саду

Пише Елизабета Јовановић

На крагујевачком тржишту у последње време појавиле су се веће количине синтетичке дроге „спид“ и таблета „екстазија“, што је алармирало инспекторе групе за сузбијање кријумчарења и наркоманију овдашње Полицијске управе да интензивније раде на откривању канала којим ови опијати стижу. Појачан рад довео је до хапшења четворице дилера и сазнања да ова врста наркотика стиже директно из престонице, где су такође 2005. године Кругујевчани запленили првих 400 грама „спид“.

У намери да пресеку канал 24. јула организовали су акцију на нивоу града Београда, где су ухапсили Београђане Драгана Крсмановића (28) и Бојана Милића (27), који су снабдевали тржиште Новог Сада, Београда и Шумадије, а у Крагујевцу је „пао“ Бојан М. (29) из Раче са 77 грама „спид“ и 40 грама марихуане.

У њиховим становима нашли су преко 7,3 килограма „спид“, а у три кесе било је по килограм чисте супстанце која је тек требало да се

ЗАПЛЕЊЕНА ДРОГА У БЕОГРАДСКИМ СТАНОВИМА

меша са супстратима како би се добило на количини. Остатак је био разграмиран и спреман за продају у кесама од по 100 грама (нису се бавили уличном продајом), које су продавали за 350 евра.

Овај наркотик, по свему судећи, није настао у некој илегалној лабораторији у Србији, какве су раније и откриване на овим просторима, него је набављен из иностранства, бар тако су ухапшени изјавили у предкривичном поступку.

■ Сељење „робе“ из стана у стан

У једном изнајмљеном стану у Београду, у фрижидеру, пронађено је 6,3 килограма „спид“, 70 грама марихуане, пиштољ калибра 6,35 који су, како су Крсмановић и

Милић објаснили, добили у размени за дрогу, док је у другом стану пронађено килограм „спид“, 115 грама „сканка“, више кеса креатина, супстанце која служи за мешање са чистим амфетамином како би се добило на квантитету. У том стану пронашли смо и литар разблаженог алкохола, литар етанола, миксер, кашичице са траговима дроге, апарат за вакумирање кеса. Паковали су само у количини од по сто грама. Такође је пронађено и 217 таблета опојне дроге „екстази“, која је све заступљенија на овим просторима, каже Саша Марашевић, руководилац групе за сузбијање кријумчарења и наркоманије, додајући да до сада нису имали тако велику заплелу дроге „екстази“, која је била пакована у кесице у количини 10 и 50 комада.

Поред ових количина, одузето је и 78 грама „спид“ и преко 40 грама „траве“ од двадесетдеветогодишњег Бојана М. из Раче, који се по први пут појављује у улози растурача дроге. Сумња се да је њему Београђанин Драган Крсмановић продао 300 грама „спид“ током ове године, за 1.050 евра, коју је после он продавао уживаоцима по шумадијским општинама.

Иначе, за њега су постојале неке информације да је имао контакт с „спидом“ и марихуаном и због тога је био интересантан полици-

САША МАРАШЕВИЋ, РУКОВОДИЛАЦ ГРУПЕ ЗА СУЗБИЈАЊЕ КРИЈУМЧАРЕЊА И НАРКОМАНИЈЕ

ји. После су се коцкице паковале и дошло се до главног дистрибутера. Сви су ухапшени у истом дану. Већ су и саслушани пред истражним судијом Вишег суда у Крагујевцу, који им је одредио притвор до тридесет дана.

Главни организатор набавке и продаје „сканка“ био је Милан Кукољ, који је, са 928 грама амфетамин сулфата, ухапшен 21. јула у Новом Саду. Приликом претреса код њега су пронађена и два пиштоља. Он се тренутно налази у Окружном затвору у Новом Саду. Након његовог хапшења, Крсмановић и Милић су дрогу из једног пренели у други стан, али су крагујевачки инспектори праћењем открили и њихово ново скровиште. Уследила је велика заплена амфетамин сулфата, можда једна од највећих од како постоји група за сузбијање кријумчарења и наркоманије у Крагујевцу.

Грам „спид“ се на нашем тржишту може набавити за око 1.000 динара, с тим што је улични грам бру-

ПОЧЕЛА СЕЗОНА ИНДИЈСКЕ КОНОПЉЕ

Заплењено три кила сирове марихуане

Ово је период када је посебно актуелна марихуана. Засади индијске конопље полако сазревају, од марта до октобра, па полиција граби да скине плодове пре њихових власника, односно пре него ли изађе на тржиште. Прошле недеље откривена су два засада индијске конопље - један у Грошници са 18 биљака, код Милоша Јовичића, а други код Душана Шуљагића из околине Аранђеловца, одакле је убрано девет биљака. Код обојице је пронађена и мања количина семенки индијске конопље. Код Мирсада Анђелковића из Крагујевца полиција је пронашла пола килограма суве марихуане и један пиштољ. Ове године заплењено је и и 2,5 килограма хероина, допремљеног на ово тржиште из Београда, а тридесетак грама откривено је у Аранђеловцу. Ранијих година је, иначе, хероин стизао у Крагујевац углавном из правца Новог Пазара.

то масе једва 0,5 грама основне супстанце, тако да му је цена приближно као и хероина. Ако се то има у виду, с обзиром да три килограма још нису били измиксали са другим супстанцама, вредност заплењене дроге је од 70.000 до 100.000 евра. Питање је колико би још они добили на количини, с обзиром да је код њих пронађено 2,5 килограма креатина.

■ Клупска дрога

По речима нашег саговорника, препродајом „спид“ и других синтетичких дрога углавном се баве млади узраста од 21 до 30 година, који су и сами врло често имали искуства с овом врстом дроге.

Примећено је да се међу тинџерима од 16-21 године смањује број зависника хероина, а повећава број оних који све више користе синтетичке дроге, као што су „спид“ и „екстази“. Реч је о такзваним клупским дрогама - користе се по клубовима и техножуркама, као стимуланс да би се поправило расположење и да би што дуже остали будни јер под њима рецептори не сигнализирају умор. Не морају, као хероин, да се узимају сваког дана, али је њихов утицај веома штетан по здравље - утичу на крвни систем и разарају мождане ћелије и могу довести до можданог и срчаног удара.

Примећује се и да су таблете „екстазија“ све јефттиније на тржишту, једна се може набавити и за само 100 динара. Проблем је што родитељи тешко могу да открију децу, јер користе их само тамо где су журке, упозорава на будућност инспектор Саша Марашевић. - Ако код детета приметите, између осталог, и обилно знојење, непријатан мирис, дрхтање руку, сувоћу уста, еуфорију, несаницу, раздражљивост губитак апетита, физичко пропадање, губитак самоконтроле, агресивно понашање, већ сте и оно и ви у дебилом problemu.

Инспектори за сузбијање кријумчарења и наркоманије су свој рад у последње време усмерили баш на ноћне сате. Приведено је више Крагујевчана, пре свега млађих, код којих су пронађене мање количине марихуане и „спид“. Нису откривени по локалима, како се мисли, већ по парковима, скровитим местима, неосветљеним улицама, иза објеката, где су конзумирали наркотике.

КАКО ДЕЛУЈУ АМФЕТАМИНИ

Скупа цена хиперактивности

„Спид“ је универзална синтетичка дрога бледо жућкасте боје која ствара психичку зависност. Најчешће се конзумира ушмркавањем, али може и гутањем, пушењем или интравенски. Битан је и облик у каквом је набављен. Кристалићи (метамфетамин), слични леду, изазивају јачу реакцију и имају дуготрајно деловање, и до 30 сати. Стандардно паковања су провидне најлонске кесице са прахом или кристалићима. Ретко је чист до 50 одсто. Улични амфетамин се меша са кофеином, дечјим пудером, аспирином, глукозом, па чак и обичним брашном. Последње количине које су запленили крагујевачки инспектори су у чврстом, каменом стану и у разговору са осумњиченим момцима

ТАБЛЕТЕ „ЕКСТАЗИЈА“ ЧЕСТО СЕ КОРИСТЕ НА ЖУРКАМА

дошло се до податка да се овај „спид“ користи оралним путем - гутањем.

И амфетамин и метамфетамин су истог начина деловања и разликују се једино у дужини и снази ефекта. Дејство почиње након 15-30 минута након узимања, траје четири до шест сати код обичног амфетамин, мада се може продужити и на 24 сата. Ефекти зависе од количине, начина конзумирања и околности у којима се дрога узима. Особа под дејством „спид“ постаје добро расположена, предужимљива, живо гестикулира, сексуално је хиперактивна, чула су јој изострена, а све што ради је убрзано, због чега је и настао назив спид.

Мале дозе смањују апетит, повећавају знојење и крвни притисак, убрзава се куцање срца и шире зенице, а веће појачавају ефекте, особа постаје све више еуфорична, говорљива и проживљава лажни осећај самопоуздања или надмоћи, неки постају агресивни и непријатељски расположени. Веће дозе изазивају исушена уста, повишену температуру, знојење, главобољу, замагљен вид, вртоглавицу, пролив или затвор и губитак апетита. Детекција у мокраћи код амфетамин могућа је осам до 24 сата од употребе, а код метамфетамин два до три дана.

Дугорочна употреба може довести до недостатка витамина, кожних поремећаја, чирева, несанице, импотенције, депресије... Постоји опасност од поремећаја рада бубрега, плућа и јетре и имуног система. Често узимање великих количина узрокује оштећење мозга која се рефлектују на тешкоће с говором и мишљењем. Може се развити и амфетаминска психоза, ментални поремећај сличан параноидној шизофренији, који се манифестује кроз обмане, халуцинације и параноје.

КОМУНАЛНА ПОЛИЦИЈА ПОДНЕЛА ШЕСТОМЕСЕЧНИ ИЗВЕШТАЈ

Треба питати грађане којима смо решили проблем

Пише Александар Јокићевић

Градском савету за безбедност на недавној редовној седници представљен је Извештај о раду Комуналне полиције у првих шест месеци ове године. У том периоду евидентирани су 824 пријаве грађана по разним основама, док је телефонских позива који се, кажу, не броје било такође веома много, али је све што је било у надлежности ове службе решено, тврди се у извештају.

Већи број предмета прослеђен је, зависно од проблема, разним инспекцијама, а комунални полицајци су поднели 166 прекршајних пријава и наплатили 14 мандатних казни.

Комунална полиција је на улицама већ готово годину и по дана. Има ли ефекта? Често се у јавности може чути да је формирање ове службе, која припада градској Управи за инспекцијске послове и надзор, био само начин за отварање нових радних места, али да ли је баш тако?.

Да ли је град чистији и лепши од када постоји Комунална полиција? Шта, они, у ствари, раде? Јесте ли упознали свог комуналног полицајца, ваљда свако има своју месну заједницу? Зашто девојке комуналне полицајке носе пендреке? Оваква питања су својствена онима који не знају да је Комуналној инспекцији, пре појаве униформисаних колега, било потребно отприлике седам дана да изађу на терен по пријави.

Комунална полиција осим прве има и другу, али и ноћну смену, а на терен се по пријави излази, ако је могуће, одмах, или се излазак оставља за попосредствено смену, али свака пријава мора бити решена у току дана.

Мало или много казни

Када се чуло да је за претходних шест месеци наплаћено 14 мандатних казни на лицу места уследило је и питање - зар само толико? Саша Миленковић, начелник Комуналне полиције, каже да га не изненађују таква питања. Међутим, стварност је другачија. У 14 случајева 2.500 динара је наплаћено на лицу места, најчешће таксистима, али и за ванпијачну продају, шетњу пса без повоца, истоварање грађевинског шута, и то од суграђана који су имали новац код себе, а као што је наведено у шестомесечном извештају, у 166 случајева су покренуте прекршајне пријаве. За месец - два они који су пријављени судији за прекршаје платили нешто већу казну, увећану за паушални износ трошкова од 800 динара.

Да ли су задовољни радом Комуналне полиције треба питати суграђане којима смо решили проблем. За ових готово годину и по дана било је око 2.500 пријава и излазака на терен. Да ли је град лепши? Вероватно ће бити, јер постојимо тек годину и по дана и треба променити свест људи. Када би највећи проблеми били бачени опушак и сушење веша на тераси у екстра зони, што је пре неколико месеци изазвало велико интересовање, ми бисмо били идеалан град. А проблеми су, да кренемо од највећих, нелегалне депоније, истовар земље, шута, недостатак канализације, започиње причу Миленковић.

САША МИЛЕНКОВИЋ, НАЧЕЛНИК КОМУНАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Да ли се реагује по свакој пријави?

- Био сам убеђен да већ деценијама у Крагујевцу нико није видео змију, али зазвони телефон и грађанин каже да на тој и тој локацији у великој трави и шибљу има свачега, и змија. На питање да ли је видео змију одговара - има их сигурно. То се дешавало у овом периоду великих врућина. Свесни смо чињенице да је такав позив „цака“ да бисмо што пре изашли на терен, али шта ћемо... Обраћамо се „Зоохигијени“, звали смо Природно-математички факултет, Ветеринарску инспекцију, Ловачко друштво, међутим, у граду не постоји служба или институција која се званично бави чишћењем терена од ових гмизаваца. Додуше, јавио нам се суграђанин који тврди да професионално хвата змије, али он је физичко лице. Како да га ангажујемо и пошаљемо на јавну површину, шта ако дође до незгоде, објашњава једну од дилема Миленковић.

Занимљива је и једна од службених белешки сачињена 20. јула, по пријави из Улице Миливоја Банковића - Сићка, толико познате у јавности, јер се дуго чекало на асфалтирање. Недавно је асфалтом пресвучено тек неколико стотина метара, а остатак улице је под тампоном. Радови ће, вероватно, потрајати до јесени.

Доласком на лице места утврдили смо да су изнад асфалтираног дела улице грађани самоиницијативно направили такозваног „лежећег полицајца“ од шута, што се може видети на фотографијама. Затекли смо грађане који су нам објаснили да су били принуђени на такав чин, јер имају проблема са моторима, аутомобилима и нарочито камионима који туда пролазе великом брзином остављајући за собом облак прашине. Саопштили смо да „лежећег полицајца“ морају уклонити и да се са описаним проблемом обрате Одељењу за саобраћај, како би га решили. Сазнали су да ће за најдаље месец дана и у том делудобити асфалт. Више неће бити прашине, каже Миленковић.

Да ли су грађани кажњени због овог, најблаже речено, чудног поступка?

- Нису, остављен им је рок да шут уклоне и они су га испоштовали. Стварно су имали проблем, а њи-

који се оставља грађанима да уклоне нешто што су оставили на јавној површини може бити од сат - два, зависно од количине, до неколико дана. Дешавало се да су песак или дрва остављени на јавној површини, тротоару, и за то се може дати рок од два-три дана. У сваком случају, онолико времена колико је реално потребно, а кажњавање није на првом месту.

Гледано са друге стране, кажњавали, не кажњавали, кому-

КОМУНАЛНИ ПОЛИЦИЈАЦИ НА ТЕРЕНУ ОПОМИЊУ ЗБОГ КЛИМА УРЕЂАЈА

нални полицајци су „трн у оку“. Многе суграђане тишти зашто су месецима дежурали на домак аутобуског стајалишта у Николе Пашића, код старог „Вартекса“. Многи су управо то тумачили као неред.

Начелник Миленковић подсећа да је баш то пример поступног процеса, јер у том делу центра

Р.Б.	ОПИС	БРОЈ
1.	Домаће животиње	145
2.	Заузеће јавне површине	97
3.	Леденице	78
4.	Уређење града	67
5.	Канализација и атмосферске воде	57
6.	Дивље депоније	50
7.	Одлука о чистоћи	43
8.	Избацивање шута	40
9.	Нелегални прикључци	37
10.	Остављање блата на коловозу	36
11.	Паљење ватре	33
12.	Бука	32
13.	Загађење животне средине	31
14.	Ванпијачна продаја	30
15.	Паркирана возила	28
16.	Рупе на путу	20
УКУПНО:		824

ВРСТЕ ПРИЈАВА И ПОЗИВА ГРАЂАНА

града је тачка укрштања градског превоза, а одобрен је и велики број места за таксисте, па је

То „уско грло“ смо једино таквим покривањем могли да решимо. Дежурало се од седам ујутру до пет попосредствено, а сада само по сат времена у јутарњем и попосредственом шипцу. Сматрам да су грађани видели ефекат нашег рада, мишљења је Миленковић.

Линијски такси који је, иначе, и законом и градском одлуком забрањен је већ друга прича. Конкретно, у надлежности је неких других служби које би требало да га сузбију. Међутим, Миленковић каже да је на суду врло тешко доказати да неко обаља линијски такси превоз, јер сведока нема пошто грађанима неспорно одговара да се превозе по цени аутобуске карте. Убацивање „инсајдера“, ако неко размишља у том правцу, опет за суд не би било прихваћено као доказ.

Када већ помињемо надлежности, недавно су уследиле измене и допуне неких градских одлука. Корак по корак, Комуналној полицији се дају шира овлашћења, као што је скорашњи пример код радног времена угоститељских објеката, трговинских и занатских радњи, а пре тога проширена су овлашћења у оквиру одлуке која регулише такси превоз. Било је доста недоречености, пропуста, преплитања надлежности са другим службама.

- Политика града је и била да временом шири спектар задужења Комуналне полиције. Кренули смо са минималним овлашћењима, а када се видело да то није довољно следиле су измене. Дешавало се, на пример, да имамо изливање канализације са приватног поседа, али нисмо имали право да уђемо у двориште и утврдимо чињенице. Нисмо могли да контролишемо радно време и буку из угоститељских објеката. Сада се доста тога променило, можемо да наложимо да се бука утиша, да казнимо, што се још увек није догодило, јер поступају по упозорењу, наводи Миленковић.

Очекују се и измене Закона о комуналној полицији. Предвидеће већи број полицајаца, а не једног на 5.000 становника, јер, закључује Миленковић, очигледно је да је 37 комуналних полицајаца недовољно за град какав је Крагујевац.

РБ	ОПИС	БРОЈ
1.	На основу Одлуке о ауто такси превозу	123
2.	На основу Одлуке о пијацима	16
3.	На основу Одлуке о одржавању чистоће	3
4.	На основу Одлуке о држању домаћих животиња	2
5.	На основу Одлуке о уређењу града	2
6.	На основу Одлуке о јавним паркиралиштима	1
7.	Наплаћених мандатних казни на лицу места	14
8.	За ометање службеног лица у обављању службеног задатка	19
УКУПНО :		180

ЗАХТЕВИ КОМУНАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

НЕОБИЧНО ИМАЊЕ РАДОЈА ВАСИЉЕВИЋА ИЗ КУТЛОВА

Тексашки ранч у срцу Шумадије

Уместо живота у загушљивом граду, Радоје и Нада одлучили се за трајно пресељење у Кутлово на своје имање које обухвата готово 30 хектара. И поред свакодневног напорног рада и одржавања великог ранча, свој живот уз корале и коње не би мењали ни за шта на свету

Пише Никола Стефановић

Петнаестак километара удаљено од Крагујевца, на Горњомилановачком путу, налази се Кутлово. Село, на први поглед, к'о и свако друго. На месту где се улица рачва и један крак води низбрдо у срце насеља, налази се продавница. У њој се, у које год време да се прође отуда, може затећи неки беспослени мештанин у друштву пивске флаше. Но, свега неколико стотина метара низ сужени асфалтни пут, са узвине, пред очима ће вам се указати несвакидашњи приказ, познат онима који су бар једном у животу одгледали неки од чувених холивудских „каубојаца“.

Неколико ограђених корала у којима, разбарушених грива, необуздано журцају коњи и у суседним говеда која спокојно преживају. Даље низ асфалт назире се огромна капија са обе стране оивичена високим каменим стубовима који су на врховима спојени полукружним луком. Очекујемо да ћемо баш на том лучном делу угледати и назив овог „ранча“, јер то и јесте, а уосталом и сами

жители Кутлова упутиће вас овамо користећи поменути термин, некарактеристичан за ово поднебље. Два отвора у стубовима са калемом жице предвиђени за интерфон једини су модеран детаљ који нам засигурно потврђује да нисмо уистину на Дивљем западу.

Ово је имање и дом породице Васиљевић, Радоја и Наде, некада Крагујевчана, а од пре неколико година стално настањених у Кутлову, родном Радојевом селу.

– О, добар дан, изволите, изволите, сад ћу ја, дочекује нас на улазу домаћин Радоје и извињава се. Има посетиоце. Издалека их видимо како обилазе његове штале и загледају младе пастуве. Од супруге Наде дознајемо да су гости такође власници сјајних коња. Дочекује нас домаћа ракија и сушено овчије месо из домаће радиности.

– То је на далматински начин сушено, додајује нам Радоје који долази из правца корала, показујући на пушницу необичног крова попут оних у Кини. Чини нам се да већу пушницу нисмо никада видели. Висока је готово два спрата, а у приземљу је огроман простор за роштиљање и справљање ловачких гулаша и чорби.

– Ово имање, тачније један његов део, купили смо 1995. године. Брат који живи и ради у непосредном суседству и ја тада смо се сложили да нам је очевина превише мала, па смо направиле договор да један остане ту, а другом да купимо неку

ПОГЛЕД НА РАНЧ СА ПУТА

НАДА И РАДОЈЕ У КУТЛОВУ ЖИВЕ „ПУНИМ ПЛУЂИМА“

ко је данас тих 4,9 хектара оно што је под оградом, али у свом поседу имамо укупно око 30 хектара. Од тога је близу једанаест непосредно уз имање и то су ливаде неопходне за испашу.

Иако су се испрва бавили овчарством, Васиљевићи су се касније, услед неуређеног стања у аграру, преоријентисали на нешто ређу грану сточарства – узгоја коња.

– Одувек је наше домаћинство поседовало коње, још када сам био клинац, па и онда када је пољопривредом овладао механизација. Током мог школовања, нажалост, одустало се од њих и ево, тек пре десетак година, када су се стекли услови, поново сам ту традицију обновио.

Прва кобила која је крочила на ранч Васиљевића била је галоперка и стигла је са крагујевачког хиподрома. Међутим, брзо ју је продао, с обзиром да му жеља није била да се бави тркачким коњима. Није ту било речи о журцању за успехом, тријумфима и славом. Ствар је много једноставнија. У питању је обична и

искрена љубав према овим племенитим животињама.

– Нисам желео да се упуштам у узгој касача и галопера већ да имам нешто само за своју душу. Да могу да их седлам кад год ја то хоћу, да их тимарим и узјашем кад год желим, да их обилазим кад год желим и у њима уживам, каже Радоје.

Стога је изабрао расу шарених индијанских коња пинто. По природи мирни и послушни, савршени за јахање и презање у парадне кочије. Штавише, Радоје нам каже да су погодни и за рад у пољу, али се у те сврхе ниједан коњ на овом ранчу није нити ће се користити. И тако, мало-помало, повећавао се годинама број кобила, а са њима и број ждребади и ранч Васиљевића прерастао је у плодан расадник квалитетних грла.

– До сада је из ове ергеле отишло бар тридесетак ждребади. Пет је продато само у Добрачи, а било је купаца из свих крајева Србије, од Сенте до Лесковца. Тако је било некада, а сада посредством интернета све је још брже и јављају се људи одасвуда, па су, на пример, две кобиле „отишле“ и у Хрватску.

За ждребад се цене крећу око 700 евра, док пастуви могу достићи и вредност од 3.000 евра. Наравно, цена зависи и од самог коња и његових карактеристика: колико је добро

КОЊИ И ГОВЕДА НА ЈЕДНОМ ОД КОРАЛА

земљу. И баш тада задруга Рогојевац продавала је ову економију површине 2, 67 хектара. Касније смо докучили још земље, нешто нам је и држава вратила што је раније одузето деди, тако да сада ово заокружено имање обухвата нешто мање од пет хектара, приповеда Васиљевић.

Традиција узгоја коња

Но, за оно што је Радоје замислио и пожелео да оствари, ни пет хектара није било довољно.

– Од самог почетка размишљао сам о ранчу, а да би то било оствариво били су неопходни пашњаци и ливаде, као и поља под кукурузом, све зарад прехране стокe и коња. Та-

преоријентисали на нешто ређу грану сточарства – узгоја коња.

– Одувек је наше домаћинство поседовало коње, још када сам био клинац, па и онда када је пољопривредом овладао механизација. Током мог школовања, нажалост, одустало се од њих и ево, тек пре десетак година, када су се стекли услови, поново сам ту традицију обновио.

Прва кобила која је крочила на ранч Васиљевића била је галоперка и стигла је са крагујевачког хиподрома. Међутим, брзо ју је продао, с обзиром да му жеља није била да се бави тркачким коњима. Није ту било речи о журцању за успехом, тријумфима и славом. Ствар је много једноставнија. У питању је обична и

Живот на селу, поготово српском, није бајка. Али док једни само кукају, други мудро ћуте и раде. Један од примера да се и на селу нешто може променити и покренути је новоотворено прихватилиште за фазанску пилад у грузанском селу Брњица, пуштена у рад у недељу 29. јула. На отварању „фазанерије“ окупило се педесетак угледних гостију, ловци из Кнића и околине и из Крагујевца.

На месту где се сада налази фазанско прихватилиште до пре недељу дана је била права цунгла. Међутим, доласком нове управе у Ловачко удружење „Владан Милошевић“ из Кнића кренуле су и нове идеје. И, што је још важније, њихова брза реализација.

Док разговарамо са новопоеченим брњичким фазанерима Бојаном Попадићем (40), Ненадом Јеремићем (25), Миланом Јоксимовићем (27) и Душаном Јеремићем (21), млађани Јован Радић (12) предано надгледа фазанске кокице и певчиће. За разлику од својих вршњака који се башкаре по плажма и базенима, он распуст између петог и шестог разреда проводи уз фазане.

– Идеја за изградњу прихватилишта потекла је од Драгана Попадића, председника секције Брњица при Ловачком удружењу „Драган Милошевић“ из Кнића. Он је члан Управног одбора и председништва друштва и омогућио је да фазани

ФАЗАНСКО ПРИХВАТИЛИШТЕ У БРЊИЦИ

Тек ће грузански фазани да лете

ФАЗАНИ У НОВОМ ПРИХВАТИЛИШТУ У БРЊИЦИ

стигну баш код нас. Иначе, у изградњи прихватилишта учествовали су ловци из четири секције села Брњице, Забојнице, Драгушице и Кнића. Свакој секцији је намењено по 100 фазанских пилаци, објашњава Ненад Јеремић, иначе апсолвент биологије на крагујевачком ПМФ-у.

Сем што ће обогатити сопствена ловишта један део фазана намењен је и за комерцијално ловиште на потезу Церова коса долазе ловци и

из Италије, Грчке и са Кипра, тако да је ово за њих крупан помак и у области ловног туризма.

Иначе, плац на којем је прихватилиште подигнуто био је растао у коров, некада намењен за оних (што старији читаоци вероватно памте) легендарних „88 садница за друга Тита“. Но, некако се поприлично запараложи.

Ловци су подигли прихватилиште за фазанску пилад у којем ће се одгајати птице намењене да обогате ловне потенцијале ловишта у Брњици, али и Забојници, Драгушици и Рашковићу. Један део фазана из овог прихватилишта већ је „виђен“ и за комерцијално ловиште Церова коса у које често навраћају ловци из Италије, Грчке и Кипра.

То није обесхрабрило ловце који су се уз помоћ „браће по цевки“ из Забојнице, Драгушице и Ратковића латили посла и све искричили, па је

сада уређен читав комплекс око „фазанерије“ који личи на прави парк. Подигли су прихватилиште од 500 квадрата за само три дана. То је рок на којем би им и сам Мркоњић позавидео.

Док водимо разговор у хладу Титових борова, долазе старији жители и обилазе комплекс. Неки и доносе храну за фазанчиће.

– Реаговања има разних. Од похвала, које су бројније, до покуда. Али, ко ће свим људима угодити, закључују Бојан Попадић, Милан Јоксимовић и Душан Јеремић. Земљиште је за потребе прихватилишта без надокнаде дала Ме-

РУЖНЕ И РИЗИЧНЕ ГРАДСКЕ РУИНЕ

Урбани леше

Центар Крагујевца, не само онај ужи, током последњих петнаестак година битно је променио свој изглед. Постао је уређенији, неки кажу урбанији, чистији и налик правом граду, упркос томе што су и просторни планери и архитекте појединачно доста лутали тражећи праву формулу за модеран изглед онога што се зове језгро града. Примећују то и Крагујевчани и гости града, па су много пута упућиване похвале и леги комплименти Крагујевцу за тај нови лик.

Међутим, има нешто „што девојку квари“. То је низ руина, па и целих дворишта од по више ари, који су градска ругла. Реч је о напуштеним и запуштеним кућама које су некада давно, у првој половини прошлог века или чак у деветнаестом столећу, биле украси града, неке су припадале и угледним породицама, али време је учинило своје. Већина их је остала без житеља, неке су биле национализоване или на други начин уступане градским бескућницима, посебно у периоду комунистичке власти, али свима је заједничко једно: нису одржаване и поправљане и претвориле су се у урушене или полусрушене нахерене пустаре. А какве су куће, таква су махом и дворишта.

Поред тога што руже град, ове руине вуку још низ других ружних ствари. Могу постати извор заразе јер су и буквално смеишта, често зарасла у шибље и коров, као створена за разне животињке којима није место у граду, мишеве, пацове, па и змије. Истовремено, жаргонски речено, то су и „јавни кењарници“, што додатно појачава ризик од зараза.

С друге стране, напуштене куће често су станица клошара, бескућника, наркомана и алкохоличара, а у неким од њих „ординирају“ и проститутке.

Питање је, наравно, зашто надлежне градске институције нису предузимљивије у уклањању ових „рупа“,

посебно зато што је реч о локацијама које могу бити врло атрактивне и за неке потенцијалне инвеститоре и градитеље?

У свим инспекцијским службама које могу бити надлежне за решавање ових проблема добијали смо скоро истоветне одговоре. Прво, инспектори се слажу да урушене куће и запуштена дворишта руже град, то и сами уочавају приликом својих контрола, а често добијају и позиве од суграђана који траже интервенције. Грађани се најчешће жале да их, ако су прве комшије, угрожавају куће склоне паду, да су претње по њихову безбедност, или пријављују разне дивље станаре, посебно наркомане и акохоличаре, који су непристојни и бучни, а често склони и провалама у суседне куће.

МИЛОВАНА ГУШИЋА 68

СВЕТОЗАРА МАРКОВИЋА 34

УГАО СКЕРЛИЋЕВЕ И ДР ИЛИЈЕ КОЛОВИЋА

КНЕЗА МИХАИЛА 157

ви који се не укопавају

СВЕТОЗАРА МАРКОВИЋА 32

УГАО ЈОВАНА РИСТИЋА
И ВИШЊИЋЕВЕКАРАЂОРЂЕВА
УЛИЦА БРОЈ 15

Проблем је, међутим, што ниједна инспекција нити било који други орган локалне власти не може ништа озбиљније да предузме свуда тамо где је имовина приватна, а такав је случај са већином запуштених објеката. Могу да се пишу опомене или захтеви да се такви објекти макар обезбеде како не би угрожавали друге, могу да се изричу и казне, али ништа то не вреди кад, скоро по правилу, нема праве адресе на коју се могу уручити.

Наиме, ове куће номинално имају власнике, некада чак и више њих међу којима нису рашчишћени односи, међутим они су често на „непознатим“ адресама, одавно не живе у Крагујевцу, или су наследници некадашњих власника неки нови потомци који и немају власничке тапије.

Реч је, дакле, о једном прилично зачараном кругу. Нико из градске власти ништа не може да предузме како би се руине уклониле ако не постоји сагласност власника (али како их пронаћи) или валидна одлука суда да се може ући у приватни посед, што је опет тешко чинити с обзиром на статус приватне својине.

Ипак, јавне службе у граду морају да покажу више агилности у решавању проблема остављених и урушених кућа у граду. Неки модус се мора наћи јер цаба је ако је цео квартал упристојен, а усред њега стоји нахерена кућа зарасла у шибље.

Као водич којим путем би могло да се крене нека послужи слике фоторепортера „Крагујевачких“ Милоша Игњатовића који је са својим објективом био у личној инспекцији града.

УЛИЦА ВИШЊИЋЕВА

ЈОВАНА РИСТИЋА 40

КНЕЗА МИХАИЛА 94

УГАО КАРАЂОРЂЕВЕ И
МИХАИЛА ИВЕШЕ

АНЕГДОТЕ КРАГУЈЕВАЧКИХ „УТЕРИВАЧА ДУГОВА“

Куцај и отвориће ти се

По закону о приватним извршитељима за наплату дуговања који је заживео пре два месеца у Крагујевцу су са радом стартовале четири канцеларије приватних извршитеља, о чему су опсежно информисани наши читаоци у прошлом броју „Крагујевачких“. У тим канцеларијама ангажовано је десетак „чиновника“ приватних извршитеља – њихових извршних радника, људи различитог образовног профила и старосне доби. Не баш као када је у питању „Политикин забавник“ и оно чувено од „седам до 77“, али у сваком случају од касних двадесетих до раних шездесетих година старости. Међу њима има и студената, машинских инжењера, бивших таксиста, правника, дојучерашњих власника маркетиншких агенција, некадашњих судских извршитеља...

Иако на територији Крагујевца још није званично извршено ни једно „утеривање дуга“ од стране приватних извршитеља, већ су се по чаршији (про)чуле и прве анегдоте „са терена“. Покушавајући да грађанима уруче решења о дуговању, махом за струју, воду, телефон, грејање и друге комуналне услуге, „уручивачи“ се сусрећу буквално са свим и свачим, од преплашених дужника, застрашених сензационалистичким насловима по неким медијима типа „да ће им пописати и бебу у колевци“, преко традиционално безобразних и дрских дужника који умеју да их почасте изразима који „и нису баш за новине“, до оних које је мука натерала да буду баш духовити, а знамо да „патња рађа генија“.

Има оних дужника чији је став од старта јасан: „Не радим већ четири године и не признајем дуг. Нека прво држава мени плати!“, заборављајући при том да комуналије нису измирили за три пута дужи период.

■ Вирилице за куцу

Да буде баш први у овој „иновацији“ имао је један житељ гружанског села. Када су му уручили решење о дуговању искрено се запитао:

– О, је л' ово нешто ново?

Када је на своје питање добио

Иако на територији Крагујевца још није званично извршено ни једно „утеривање дуга“ од стране приватних извршитеља, није да већ нема и анегдота у овој новој врсти пословања. Уручиоци решења за дуговања на теренима сусрећу се са свим и свачим, од „едукативног“ храњења керова виршлама пред њима у инат, до „опомињућих“ порука на вратима типа: „Позвони ако смеш!“

потврдан одговор, наставио је у традиционалном духовитом гружанском стилу:

– Па, где сте нашли баш мене првог да „креснете?“

Али, стојчки је прихватио решење о дугу, како доликује узоритом грађанину и шумадијском домаћину.

Други његов колега по дугу – „цјена права ситница“, ни милионче за неизмерене комуналије, житељ познатог крагујевачког насеља Лицика, извео је пред запањеним уручиоцима решења прави мали драмолет – перформанс.

У двориште човека са толиким дугом за комуналије уручиоци су видели и да поред већ изграђене куће напоредо подиже још једну, нову и већу. Што се у жаргону каже, јунаци наше приче „упали“ су баш на журку – роштиљање у пуном јеку. Када су домаћину приопћили разлог њиховог доласка, газда им је отворено и децидно изјавио: „А, то! Баш ме заболело!“

При том је позвао пашу да донесе пакет виршли и пред уручиоцима њима нахрани псе, демонстрирајући да „има се, може се“, али и да га

за комуналије „стварно не боле“.

Достављач решења у насељу Аеродром суочио се са натписом на вратима недвојбено намењеном баш њему „Позвони ако смеш!“ и снашао се на лицу места. Једноставно, није позвонио него је покуцао на врата. Када је власник стана излетео на врата и запенушано га упитао уме ли да чита, одговорио му је потврдно и да је баш због те вештине тумачења слова покуцао, а не позвонио.

– Поштено, одговорио је лаконски дужник и прихватио решење.

Популарно названи „утеривачи дугова“ закуцали су и на врата једног гастарбајтера овдашњег. Отворила је супруга и рекла да нема проблема и да ће њен муж чим се врати из иностранства измирити дуговање. Већ сутрадан, у пола седам ујутро јавио се и дужник из дијаспоре. Ову посету очигледно је схватио веома озбиљно.

– Куме, не брини, плаћам свечим дођем у земљу, само немој више да ми идеш код жене, делује као да је у питању нешто дру-

го, а не „утеривање дуга“ за комуналије.

И тако је редом, увек у исто време, тачан као сат (вероватно због природе посла којим се бави у великом белом свету) наставио да се јавља достављачу. Увек са истом поруком. Ако погледамо то с ведрије стране, човек који уручује решења више не мора да наручује буђење.

■ Дрва за све паре

Човек који је, по сопственим речима, професионални цепач дрва, „признао је дуг“, али и констатовао чињеницу да нема пара да га плати. Поштено се понудио да ако може исцера дрва „за све паре“.

Да је криза баш ударила својски сведочи и следећа прича.

Уручиоци решења покуцали су и на врата једног од најпознатијих крагујевачких шибицара. Ова чаршијска легенда, фер каквог га је и Бог дао, центлменски је признао сва своја дуговања, само, брате, нема, а и да има одакле му. Пред запањеним уручиоцима извео је мудру „правну поуку“ и изрекао топлу људску жалбу констатујући да држава није остварила ама баш никакве услове за шибицарење.

– Криза, брате, нико се бре не лаћа шибица! Чим будем имао, прво ћу вама да исплатим, био је искрен овај градски подвижник „сад га видиш, сад га не видиш“.

Иначе, приватни извршитељи дугова и њихови „чиновници на терену“ могу да раде и као медијатори и да посредују између поверилаца и дужника, јер велики број грађана признаје основни дуг и има намеру да га плати, али не желе да плаћају нарасле камате. У том случају постоји могућност договора у којем извршиоци посредују ако се поверилац сложи. Пошто су многе камате често оспораване и на судовима и ова солуција делује прихватљиво, по оној босанској народној изреци „боље рањен него мртав“.

Ако дужник неко време није радио, а сада има одређене приходе, преко извршитеља може да „среди“ да му се дуг „скида“ у ратама преко административне забране.

Такође, извршитељ има право да на терену констатује и немаштину и немогућност да се дуг наплати. И, заиста, има ситуација да људи дугују преко 100.000 динара за комуналије, а уручиоци решења о дуговању на терену сусретну се са не баш ретком, буквално оваквом причом: родитељи и деца живе у изнајмљеном, мемљивом собичку а од непокретности имају само расклиман кревет, ЕИ Ниш телевизор и фрижидер стар 40 година.

Дакле, стварно, туга. Кома после и јесте до „шибица“.

Зоран МИШИЋ

Пре неколико дана 50 младих Крагујевчана добило је и званичну потврду да говори италијански језик. Још толико ће за четири месеца моћи да се подичи дипломом основног четворомесечног курса који ће, захваљујући крагујевачком Центру за младе, похађати бесплатно.

Овај Центар, који постоји шест година, научио је до сада на стотине младих Крагујевчана да говоре стране језике, коришћењу рачунара, веб дизајну... Од недавно имају и радионицу фотографије, а прва група полазника већ је средином јула представила и своје радове на заједничкој изложби. За њихове курсеве увек има много заинтересованих – како због чињенице да по квалитету не заостају за приватним школама у граду тако и зато што су за све млађе од 30 година бесплатни.

– Тек што је прва група полазника курса италијанског језика завршила са наставом, ми већ крећемо са новим циклусом. Због доласка „Фијата“ у Крагујевац посто-

ЦЕНТАР ЗА МЛАДЕ

Место за учење и дружење

За њихове курсеве увек има много заинтересованих, како због чињенице да по квалитету не заостају за приватним школама у граду тако и зато што су за све млађе од 30 година бесплатни

ји велико интересовање за овај језик, па смо већ сада формирали четири групе, али је велики број заинтересованих остао на листи чекања. Идентично интересовање влада и за енглески језик, међутим, а младим Крагујевчанима примамљиви су и курсеве немачког, шпанског и француског, које такође организујемо, каже Јелена Лазовић, један од „учитељица“ у Центру за младе.

Центар за младе ради на три локације. Главна база налази се у оквиру Дома „Младост“, где су, поред компјутерима опремљене учионице, смештена два омања

кабинета у којима се организују ликовне радонице и курсеве са мањим групама полазника. Ту је и комплетно опремљена теретана, чије је коришћење за млађе од 30 такође бесплатно. Центар располаже још и канцеларијама у Ердоглији и у Ждралници, у којима се млади радо окупљају ради учења и дружења, а под његовим окриљем ради и Клуб младих особа са инвалидитетом.

– Поред великог броја курсева, обука и радионица, организујемо и помоћ у учењу за основце, али и различите културне, забавне, спортске, рекреативне програме и

манифестације намењене деци и младима. Од момента када је Центар основан он учествује у осмишљавању различитих програма који се одвијају у оквиру акције „Лето код куће“. Нису у питању само програми намењени деци и младима, већ и свима онима који се тако осећају. На пример, следећа манифестација коју планирамо за 10. август је масовна плесна тачка на тргу Код крста. У питању је забава за све који желе да се придруже, на којој ће заједнички играти чланови овдашњих плесних клубова и сви посетиоци, каже Лазовићева.

Иначе, по речима наше саговорнице, „Лето код куће“ ће ове године трајати знатно дуже него раније, тачније све до половине септембра, пошто им тада у госте долази група младића и девојака из иностранства са којима ће заједнички радити позоришну представу, која ће 9. септембра бити изведена у Еко парку Илина вода.

М. ОБРЕНОВИЋ

УКРАТКО

Проћох Левач,
проћох Шумадију

У суботу и недељу, 4. и 5. августа, у порти манастира Каленић крај Рековца биће одржана традиционална манифестација „Проћох Левач, проћох Шумадију“.

Традиционали Сабор народног стваралаштва, 43. по реду, ове године окупиће преко 500 учесника из земље и иностранства. Већ по традицији сликари ће се окупити и стварати у ликовној колонији, певачи ће се такмичити за трофеј „Златни глас Сабора“, а посетиоци ће бити у прилици да дегустирају традиционална јела, виде изложбу старих заната, бодре такмичаре у вишебоју. Такође, организатори најлепшу девојку Сабора, такмичење у најдужој плетеници, највећим брковима, а наступиће и бројна културно-уметничка друштва.

Годишња изложба
стрипација

Прва годишња изложба Удружења стрип-уметника отворена је у галерији „Прогрес“. На изложби су представљени радови преко 150 чланова ликовне секције удружења, а поставка се може посматрати и као један вид пресека сцене, али и историје српског стрипа, наводи се у саопштењу Удружења стрипских уметника Србије.

У поставци су се нашли и радови који су у свету постигли запажене резултате, као што су стрипови Џимија Степанова, врсног уметника који је поред стрипа радио и на филмовима као што су „Име руже“ и „Бескрајна прича“.

Такође, изложени су и радови Рајка Милошевића Гере, Дарка Перовића, Владимира Крстића Лација, Бојана Ковачевића, Миролуба Милутиновића Браде, Алексе Гајића и многих других.

Удружење окупља велики број уметника из земље и иностранства који раде за најпознатије издаваче, како у Србији тако и у Француској, Италији, САД, Немачкој.

Попуст за Арену

За све посетиоце биоскопа „Синеплекс“ у „Плази“, „Арена фан фектори“ обезбедила је 60 посто попушта на комплетан спортски садржај. Из „Синеплекса“ поручују да Крагујевачани могу до 7. августа да погледају најновија филмска остварења, а потом се, по знатно нижим ценама забаве у „Арени“.

У биоскопу

Ове недеље, у биоскопу „Синеплекс“ актуелан је филм „Врисак из друге собе“. Овај хорор режирао је Пол Слитаун. Након што је побегла од мужа који ју је злостављао, Ана и њен осмогодишњи син селе се на тајну локацију у огромној згради. У страху од тога да ће је бивши муж пронаћи, Ана купује беби аларм и све време послушну шта се дешава у соби њеног сина.

Након што је побегла из једне ноћне море она упада у другу, из које мора да се извуче како не би изгубила разум и дете.

„ЈОАКИМИНТЕРФЕСТ 2012.“

Отпор према друштвеним неправдама

До сада је пракса била да се имена позоришта и представа који ће наступити на „Јоакиминтерфесту“ сазнају тек који дан пред почетак фестивала, а ове године је то неколико месеци унапред. Публика ће видети 14 представа

Крагујевачка публика за осам дана фестивала, од 7. до 15. октобра, биће у прилици да погледа чак 14 представа, неколико великих редитељских имена, али и одличне глумце. Предстојећи „Јоакиминтерфест“ обележиће театри са екс-ју простора и копродукцијске представе. Као и до сада, и ове године би требало да се оствари сусрет домаће публике и изабраних представа из позоришта земаља са територије бивше Југославије, затим Румуније, Пољске и Италије, као и најзначајнијих представа српских позоришта. Новина је да се селекција ове године зна неколико месеци унапред. До сада је пракса била да се имена позоришта и представа сазнају тек који дан пред почетак фестивала. Ове године селектор је Горан Цветковић, критичар и новинар Радио Београда.

Формирајући овогодишњи репертоар фестивала, иако сам као селектор примио тај задатак тек пре кратког времена, ослонио сам се на познавање репертоара позоришта Србије, земаља околних држава, али и на трајне контакте остварене досадашњим радом „Јоакиминтерфеста“ и информацијама скупљеним на други начин, каже Цветковић и додаје да је основни циљ селекције био да се настави и подржи идеја позоришног концепта Књажевско-српског театра, покренута радом новог уметничког директора Небојше Брадића, а то је повратак публике, тако што ће јој се приказати добре, слојевите, разгранате, маштовите, естетски развијене представе, које се истовремено баве значајним јавним и друштвеним темама.

„МАРА, САД“, МОРАЛНИ ПОБЕДНИК ОВОГОДИШЊЕГ СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Тако сам дошао до репертоара који вам представљам, а његове основне карактеристике су позоришно богатство израза, разумљивост и привлачност за широку публику, позоришне познаваоце и сладокусце, истовремено, нагласио је Цветковић.

Теме представа ће бити груписане око појмова везаних за отпор према разноврсним неправдама у друштву, пре свега за разматрање новонастале понижавајуће ситуације радника у новом капитализму. Тако ће публика бити у прилици да погледа комаде „Радничка хроника“, „Златни змај“ и „Радници умиру певајући“. У основи последњег комада лежи један познати раднички штрајк у Србији, за време кога је главни руковођилац протеста одсекао себи мали прст и позвао све учеснике да му се у том протестном, очајничком гесту придруже. Ова представа прича на страстан и потресан начин о замкама савремених штрајкова, али и о односима у друштву, лажним приватизацијама и осталим

појавама, које радника доводе до нивоа робе и понижавају га, а да му не остављају никакве могућности отпора.

У другој групи, како је то селектор поделио, односно у когадима у којима је тема протест против злоупотребе појединца за наметнуте и опасне циљеве властодржаца, пре свега у смислу ратне манипулације осећањима, издвајају се представе „Пошто је паштета“, „Писмо из 1920“, „Мара, Сад“ и „Хипермнезија“.

„Мара, Сад“ у фуриозном темпу, уз прштање позоришних идеја и у изврсном наступу разиграних и расположених глумаца позоришта „Ујвидеки синхаз“, за многе је морални победник овогодишњег Стеријиног позорја.

Трећа група тема везана је за лична несналажења и перманентну болест друштва, због разних врста експлоатације и злоупотребе од стране моћи и моћника, а то су драме „Чекајући Годоа“, „Не мреш побећ од недеље“, „Терапија“, „Крешталица“, „Кројцерова соната“, „Ромео и Јулија“ и „Терапија“.

Верујем да ће овако састављен репертоар, у коме су заступљене и комедије и драме и трагедије, имати значајног одјека код публике, да ће потврдити значај позоришта као установе и као склопа вредносних и значењских одређеница, послужити и као мера поређења са већ ионако добро склопљеним репертоаром крагујевачког позоришта, а да ће глумцима бити плодна инспирација за још више уметничког истраживања, закључио је Цветковић.

Крагујевачани ни ове године неће бити у такмичарском делу, али ће представа „Један човек, двојица гизда“ затворити фестивал.

КРАГУЈЕВАЧКИ ПЕСНИК У РУСКОМ ЧАСОПИСУ

Јагличићева поезија у Књижевним њознанствима

Познати крагујевачки песник Владимир Јагличић доживео је недавно изузетну почит. Угледни московски часопис „Литературније знакомства“ („Књижевна познанства“) у свом најновијем броју за јун 2012. године објавио је циклус од девет његових песама. Јагличићева песма превео је и објавио познати руски песник и преводилац Герман Гецевич. „Литературније знакомства“ угледан је руски двомесечник за литературу, а преводилац Јагличићеве поезије Гецевич познати је руски песник и преводилац, специјализован за

преводе енглеске и руске литературе, а ово му је први превод неког српског уметника. Гецевич је Јагличићеве стихове пронашао на интернету и у свој избор уврстио поезију из различитих периода Јагличићевог стваралаштва, од прве објављене збирке песама па до циклуса који је недавно ишао у периодици „Матице српске“.

Представљајући Јагличићеву поезију руским читаоцима, Гецевич, између осталог, каже: „Његови стихови су дубоко филозофско-метафизичко промишљање песника о суштини постојања. То није

песник једног плана већ неколико одједном. Песничка метафора се овде јавља паралелом самог живота која се пројектује на реалне људске односе и увек подразумева одређени сижејни и духовни развој“.

Иначе, недавно је из штампе изашло и капитално дело „Антологија руске модерне приче“ у преводу Владимира Јагличића у четири књиге, коју је објавила приватна београдска издавачка кућа „Бернар“, специјализована за издавање руске класичне литературе. З. М.

„АЛНАРИ“ НАГРАЂУЈЕ

Љубавни трилер

Два најбржа читаоца „Крагујевачких“ биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов издавачке куће „Алнари“. Потребно је да у петак, 3. августа, позовете 034 333 111, после 10 часова и добићете роман „Крај једне љубавне приче“, аутора Грејама Грина. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан“ у Рода центру.

Морис Бендрикс бори се са сопственим осећањима - бори се против своје љубоморе, јер зна да воли жену коју никад неће имати, а бори се и против бога, кога ће на крају романа ипак сусрести. Хенри Мајлс се као преварени муж бори искључиво против себе и своје безвољности, јер према жени не осећа никакву физичку жељу. Напоследку, Сара је растрзана између мужа, којем због недостатка било каквих емоција не може бити више него пријатељ и Мориса ког страствено воли, али који јој никада неће постати муж.

Издавачка кућа „Алнари“ током августа обрадоваће све припаднице лепшег пола. Куповином једног од четири одабрана наслова у било којој књижари „Вулкан“ или на сајту www.alnari.rs, добијате на поклон „Classics“ ајлајнер или сенку за очи, по сопственом избору.

Наслови уз које се добија ова козметика су: „Док нисам срела тебе“ Џоцо Мојес, „Најбоље другарице“ Лорен Фокс, „Крај једне љубавне приче“ Грејама Грина и „Кућа немогућих љубави“ Кристине Лопез Бариво.

„ЈЕЛЕН ДЕМОФЕСТ“

Ристовић најбољи басиста

Доделом награда завршен је пети по реду „Јелен Демост“, који се сваке године одржава у Бањалуци, а прву награду за најбољу демо групу однео је бањалучки бенд „Неуро“. Осим првог места, хард рок петорци припале су и вредне награде - бесплатно снимање и продукција албума, као и спот у продукцији МТВ-а. Друго место и бинска опрема у вредности од 3.000 евра припала је рижским панкерима „Крај програма“, док је треће место освојио бихаћки бенд „Деде Путра“, а награда се састојала од бинске опреме у вредности од 2.000 евра.

И ове године Крагујевац је имао свог представника на овом фестивалу. У такмичарском делу наступила је група „Лејзи кетс“, а Немања Ристовић, члан овог бенда, проглашен је за најбољег басисту, а као награду добио је „плави бас“.

Бас гитару јединственог изгледа Ристовићу је предао Влатко Стефановски

„Лејзи кетс“ свирају фанк, соул и цез, а бенд, поред Ристовића, чине певачица Тијана Радојевић, бубњар Пеђа Милутиновић и клавијатуриста Аца Пејчић.

У ревијалном делу вечери бањалучког фестивала наступили су „Психомодо поп“ и „Сопот“, а тачку на петом издању популарног демо фестивала ставили су ди-џеј Спарк и ди-џеј Горан Старчевић.

ВИТЕЗОВИ РЕДА ЗМАЈА
ДЕСЕТ МИЛЕНИЈУМА СКРИВЕНЕ ТРАДИЦИЈЕ ЕВРОАЗИЈЕ (10)

Змајеви од Арагона и Напуља

Пише Живојин Андрејић

Арагонско-каталонски краљ Хаиме први Освајач је имао грб са штитом који је био испресецан вертикалним црвеним пругама, а на цимеру шлем на коме се налазио извијени раскриљени змај отворених чељусти. Краљ је на белој тунуки пребаченој преко оклопа имао црвени равнокраки крст. Сачуван је истоветан шлем и Жака Арагонског с краја 13. века. Такав шлем носи и Мартин, краљ Арагоније и конт Барселоне, на свом печату из 1399. године, на коме је приказан као витез у јуришу на коњу у потпуној опреми и са исуканим мачем. Грб краљевине Арагон има истоветни штит и цимер са окруженим шлемом. Из круне израња раскриљени змај.

Покушај уједињења шпанских краљевина пропао је са смрћу Санча Силног који је желео да јединствену краљевину остави на управу својим синовима: Гарсији, Фернанду, Гонсалесу и Рамиру. Санчо је одредио да Гарсија припадне Навари, Фернанду власт над Кастиљом, Гонсалесу земље Собрабе-Рибаргоса и Рамиру цео Арагон. У бици код Атапеурке 1054. године војска Наваре на челу са Гарсијом је побеђена од стране Фернанда првог од Кастиље. Нови краљ Наваре Санчо четврти постао је вазал краља Кастиље.

Стара хиспано владарска породица грофова од Арагона владала

је у источним деловима Ибериског полуострва, у долини реке Арагон. Мућу онима који су кренули у ослобађање од исламских маварских калифа у 11. веку били су краљеви Кастиље - Леон и Арагон - Каталоније. Краљевина Арагон је кренула у освајања долином реке Ебро тако да су између 1096. и 1100. године заузети градови Уеску и Барбастро. Арагонски краљ Алфонсо први Ратник (1104-1134.) је прикључио својој територији краљевину Сарагосу, а потом и Уеску и Теруел. Потом је дошло до уједињења са Барселонском грофовијом. Хаиме први Освајач од Арагона заузео је Валенсију, Денију и Балеарска острва са Мајорком 1231. и 1245. године.

■ Брак пресудан за уједињење Шпаније

У Арагону је дошло до побуне племића на антикаталонским осећањима. Међутим, Хаиме Освајач је одбијен од Каталонаца и тако је арагонско племство било приморано на примирје и обуставу сукоба.

Нетрпељивост Непрељивост краља је кулминарала 1264. године, када је затражио финансијску и војну помоћ против Мавара због њиховог устанка против Кастиље. Арагонски Кортес одбацио је краљев захтев. После његове смрти појавили су се поново проблеми око наслеђа. Највећа подршка

је ипак дата Педру трећем Великом, сину Хаиме. Краљ Педро је заузео Сицилију 1282. године и њоме је владао у име своје жене Констанце од Сицилије.

Превласт Кастиље и Арагона је потресао братоубилачки рат у Кастиљи који је био праћен и кугом. Сукобили су се Педро први, син Алфонса једанаестог и његов полубрат Енрике де Трастамер (1366-1369.). Од куге је умро и Алфонс. Побуњени племићи су подржали Енрике де Трастамара, ванбрачног сина краља Алфонса, чија је мајка била Леонора Гусман.

Арагон је поддржао племиће јер је желео проширење својих граница према Кастиљи. Ужасно крвопролиће је завршено успелицама династије Трастамара. Енрикеа трећег наследио је једногодишњи син Хуан (1406-1454.) и зато је његов наместник постао Фернандо од Арагона који је поставио своја три сина „инфанта од Арагона“. Најстарији Алфонсо је наследио оца на арагонском престолу 1416. године, а Хуан је постао краљ Наваре 1425.

КРАЉ МАРТИН И АРАГОН КАО ВИТЕЗ СА ЗМАЈЕМ НА КАЦИГИ

Иако је постао пунолетан, Хуан други је био заточеник „инфаната од Арагона“.

После успешних похода у Италији, арагонски краљ Алфонс пети Племенити је дошао на напуљски престо 1442. године. То је означило још јаче увећавање значаја Арагона. Међутим, против Арагона су се подигли Каталонци 1462. године. Енрике четврти је 1465. свргнут са престола, а за краља је проглашен његов брат Алфонсо. Претензије на престо је испољила и Хуана, кћи Енрикеа. Прерана Алфонсова смрт претворила се у рат за наслеђе између краљеве сестре и Хуане, подругљиво назване Ла Лабелтранеза зато што су кружиле гласине да није била краљева кћи, већ плод прељубе краљице Хуане Португалске и Белтрана де ла Куеве. Хуанини противници су преговарали о браку између Изабеле и Алфонса петог Португалског. Супротна страна је подржавала Хуна другог од Арагона. Брак између Изабеле и Фернанда од Арагона довео је до невероватног преокрета у коме се племство окренуло према Хуани. Међутим, коначна победа у рату је припала Изабели.

Брак између Фердинада од Арагона (1452-1516.) и Изабеле од Кастиље (1451-1504.) склопљен 1469. године сматра се кључним тренутком за уједињење Шпаније. Једна од првих мера била је стварање Светог братства - локалне полиције под контролом круне да би се осигурао ауторитет монарха. Сазван је Кортес - скупштина у Толеду, 1480. године, на коме је реорганизовано Веће Кастиље тако што је смањена моћ племства и успостављена функција краљевских секретара.

Један од важних ослонаца монархије била је и Света инквизиција која је била успостављена у Арагону, а овом приликом је уведена и у Кастиљу. Када је папа Сикст, у новембру 1478. године, одобрио постављање инквизитора од стране краља овај црквени трибунал је постао оруђе у рукама круне којим се обрчунала са политичким неистомишљеницима и Јевреја, муслиманским конвертитима и, касније, протестаната. Инквизиција је наредила протеривање свих Јевреја из Шпаније 1492. године. Исте године је уследио пад последње муслиманске државе на полуострву, Гранадског султаната.

■ Марија крунисана за краља

Сукоб краљева Арагоне са Француском је постао главна политика.

Фернандо други је 1493. године успео да поврати каталонске грофовије Русијон и Сердању. Французи су били прогнани и из Италије. Најзад је Луј признао Фернанда за краља Напуља и Сицилије, у дворцу Блоа 1505. године. Најдалекосежније резултате је имала одлука краљице Изабеле Католичке да одобри помоћ Кристофору Колумбу за његов пут преко океана, где је открио Америку октобра 1492. године.

После смрти краљице Изабеле (1504.) њена најстарија кћи Хуана ће постати краљица Кастиље. Хуана је била удата за Филипа првог Лепог Хабзбуршког, сина немачког цара Максимилијана. Међутим, Филип је изненада умро и то је нарушило здравље младе краљице тако да је, заточена у једној тврђави, названа Луда. Уместо ње је регент Кастиље био Фернандо Арагонски.

После Фернандове смрти 1516. године, обе круне је наследио син првенец Филипа Лепог и Хуане, Карлос Хабзбуршки. Карлос је наследио од бабе по оцу, Марије од Бургоње, Низоземску, Луксембург и Франш-Конт; од цара Максимилијана територије у Немачкој; од деде и бабе по мајчиној линији - Шпанију, југ Италије, градове у северној Африци и прекоморско царство у Америци. По доласку Карлоса првог у Шпанију сазван је Кортес у Ваљадолиду где је био изабран за цара 1519. године као Карло пети. Тако су нестали стари змајеви лозе Арагон, а успостављени нови.

Изумирањем угарске династије Арпадавића, напуљски Анжувинци и српски Немањићи, који су били у истом степену сродства с Арпадавићима, истакли су своја права на угарски престо. Ородивши се са Андријом трећим Арпадавићем Немањићи су га признали за кра-

ља, али Марије Арпадавић и Карло други Анжу-Арагон нису одустали. Њихов син Карло Мартел, после смрти Ладислава, прогласио се за краља Угарске, при чему се оженио Клеменцијом Хабзбург и стекао подршку ове породице и права у његову корист.

Када је умро Карло Мартел 1295. године, његове претензије је наследио син Карло Роберт. После трећег крунисања „светом круном Св. Стефана“ 1310. године, Карло Роберт је постао опште признати краљ Угарске. Са Карлом Робертом је из Напуља дошла мања група у којој је била породица Другет који ће кроз три генерације носити највише достојанство - палатина. Од својих наојоданијих присталица Карло ће основати витешки ред Св. Ђорђа и змаја, први познати владарски витешки ред у Угарској.

Роберт син Лудвиг је знатно проширио територије Угарске и учинио је великом силом. Лудвиг - Лајош први у браку са Маргаритом Луксембургском није имао деце, а када је она умрла од куге 1349. године, оженио се 1353. године Јелисаветом, ћерком босанског бана Стефана Котроманића и праукуком српског краља Драгутина. Али, Јелисавета је била и праунука Катарине - Каталине Арпадавић, супруге Драгутинове, а Катарина је била сестра Лајошеве прабабе Марије. Дакле, Јелисавета и Лајош су родоскрвни као сродници у трећем степену и за брак им је било потребно папино одобрење. Уз богате прилоге папа је дао одобрење. Међутим, Јелисавета седам-

наест година није имала децу, а потом је рађала само кћери: Катарину (1370), Марију (1371) и Јадвигу (1374). Марија је већ 1372. године верена за Жигмунда, млађег сина чешког краља и цара Карла Луксембургског. Десет дана после Лајошеве смрти, 21. септембра 1382. године, Марија је по очевој жељи крунисана за краља, не краљицу, што је довело до компликација, јер је обичај захтевао да се круна „светог Стефана“ стави на главу краља, а краљицама на десно раме. Противници анжувинске странке су се тако ујединили око Маријиног мужа Жигмунда Луксембургског.

■ „Пријатељи“ старог реда

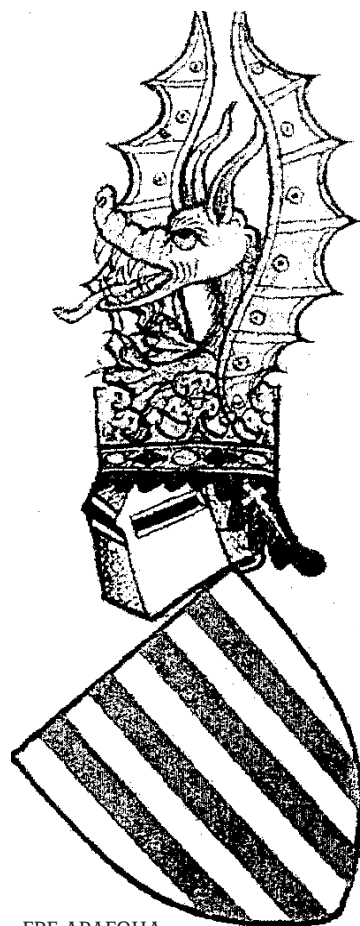
После смрти Лудовика првог, краља Угарске и Пољске 1382. године, који је за собом оставио само удовицу Јелисавету, босанског порекла, са три кћери - Катарином, Маријом и Јадвигом, дошло је до немира и сукоба. Јадвига је била удата за пољског краља Јагела, а Марија је крунисана одмах после очевог погреб од стране присутне власте. Власт је, уместо недорасле кћери, преузела краљица Јелисавета која је била врло умна жена. Она је била и сестра од

ШЛЕМ КАРЛА V СА ЗМАЈЕМ

ГРБ НАПУЉСКИХ АНЖУ - АРАГОНА

ГРБ АРАГОНА

ПЕЧАТ ЛАЦКИЈА СА ЗМАЈЕМ

НОВИ БЛУЗ ЛЕВЕ ОБАЛЕ

Оплакивање покојника

Пише Јован Глигоријевић

Умојој фамилији, годинама се препречавао један догађај. Наиме баш оног дана кад је заказано крштење најмлађег члана повељике фамилије, умро је најстарији теча. Тако је народ ручао на крштењу, а увече приступио скрушеном бдењу. Међутим, један од нас, познат по љубави према ићу и пићу, на ручку се мало више нацврцкао, тј. убио се као стока. Жена га довела на бдење право са оног ручка, а он по инерцији, мало, мало па запева: „Милкина кућа на крају...!“ Кад год он заурла, жена га тргне за рукав: „Владице, немој... Нисмо више на ручку... Сад смо код теча Душана...“ Владича се примири, задрема, па опет: „Милкина кућа на крају...!“ После ко зна које опомене од скрушене жене, ваљда му спао проценат алкохола у крви и нашла снага, Владича се раздра: „Иди, бре, у мајчину и ти и теча Душан! Најео сам се, напио сам се, оћу, бре, да се повеселим!“

Детињство сам провео у Улици Светозара Марковића. Зоран Гајић Гроздинац је нашу улицу називао „улицом без повратка“, парафразирајући наслов једног старог вестерна са Мерлин Монро и Робертом Мичамом. Заправо, на крају улице, у којој је некад живео и радио први српски социјалиста, налази се градско гробље. Сви су га звали Варошко, па је то на крају постао и званичан назив. Генерације дедача рођених у овој улици један део део детињства провели су играјући се на последњем варошком коначишту. Можда заувек запањујуће, али у овом делу града, који припада искључиво мртвици, ја сам открио неке фундаменталне тајне живота.

Ето, на пример, свакодневна појава на гробљу били су парастоси. Таман сам се упилио у једног мермерног анђела, изведеног у необарокном стилу, вештим длетом анонимног клесара, кад тишину гробља пресече болни јецај: „Јаооој, јаооој, куку мени до бога...! Што ме оставио...? Шта да радим сама на овоме светуу...? Јаооој...!“ Верујте, није лако осмогодишњаку, загледао у предивне наборе на одори скулптуре, у врело јулско

Да ли је у земљи на брдовитом Балкану скупље родити се, живети или умрети. Ово прво и треће је сигурно најскупље. Најевтиније је живети, јер ми једино штедим на животу. Ајд' за рођење и крштење што се потроше новци, то је некако у славу живота. Ал' што, бре, трошимо толико на смрт, а не на живот, неће ми никада бити јасно

подне да слуша ово. И само што почеше да ми навиру сузе, изазване овим болним крицима, исти глас одједном промени тоналитет и свим обично проговори: „Помери питу десно, а печење стави у 'лад! Попу дај крсник, плећку и паре тек кад се послужи!“

Исту такву неверицу и емотивну дезоријентисаност осетио сам много година касније, кад ми је до руку дошла невелика књижица наслова „Погребне игре у Срба“. Аутор, познати етнолог (заиста се извињавам оном делу човечанства који се бави етнологијом што му нисам запамтио име), описује неке наше народне обичаје да се приликом упока покојника и перидичних помена одиграју некаква кола. Каже да су их углавном играли мушкарци и да се овај обичај највише и најдуже задржао у Срему.

Смрт је једина извесност у нашим животима. И кад човек умре, то је крај. Фајронт – нема више! Више ништа не осећаш, не видиш, не чујеш, банке те не опомињу да си „у доцњи“, слободан си као тица, од свих животних задолжстава и „задолжстава“. Али за ближње покојнике то је старт! Почине такмичење без краја и циља. Одмах после сахране! Spreмају се и једу тоне хране и пића. Па парастоси – четрдесетница, пола године, година, три године, пет година, а ко хоће може и свака посебно.

Као једе се и пије за душу покојника. Те, он је волео сарму, па је волео печење, пиво, вино, торте, колаче... Какве, бре, везе има душа са толиком клопом и шиком. Душа, ако и постоји, ради на друго гориво. Пиће и клопа су за тело, а не за душу, ал' ко те пита, једи и ћути, так је обичај. Па онда поклони. Дарују се они што носе сандук, крст и свећу. Сада понедег дарују све који дођу на сахрану. Некад су се даровали пешкири, али сад је то превазиђено – деле се ћебад, јоргани... Ако се настави овим темпом, стићи ће се до француских кревета, оних са уграђеним радио-апаратом. Нико више не пита шта кошта, а банке отвориле кредитне линије и за са'ране, па извол'те – камата убичајена, 24 посто на годину.

Развила се читава привредна грана која опслужује сахране и парастосе. Не оно око погребне опреме. Ма, то је сића, иако и то кошта ко светог Петра кајгана – сандук који има две трећине лесонита у себи и једну трећину чамовине, са мало картонске позлате, триста-четристо евра. Они од дрвета бију преко 'иљаду. Нема више поштеног гробља у Србији а да око њега нису никле бараке од шљака блокова и таласастог лима. То су као сала за парастосе. Те „сале“ имају и службу која се стручно зове „кетириг“, а то су уствари све оне гибанице, прасићи, јагњићи, сарме, чорбе, торте и ситни колачи. А може и кафа после ручка.

А тек кад прође година за време које треба средити гроб (опсек, ограда и сл.) и поидићи спомени. Људи моји, понекад имам утисак да се фамилија спреда с покојником. Покојни тај и тај, целог живота је возио „фићу“, па му направе споменик у облику „фиће“. Каменорезац им наплати више него што је и када, док се производи, коштао „фића“ и то „абартован“ у Италији. Једном сам видео и „тристаћа“. Сад их чекам да крену са циповима, ваљда ће да се сете.

А тек натписи? То је тема за посебну причу. (Погледај слику.) Мада годинама памтим неке бисере, нећу да цитирам ништа.

Можда неко препозна, па се наљуту. Уосталом, свако од вас је упамтио бар неки. Чувени српски социолог културе Иван Чоловић написао је читаву студију о томе, „Књижевност на гробљу“. То је једна од најзабавнијих књига, а још се може наћи по књижарама.

Посебна прича су портрети покојника. Некада се то радило на лепим порцеланским овалима. Мајстор фотограф би на лепо обликовану, фотоосетљиву порцуланску плочицу прекопирао фотографију покојника коју родбина изабере. То вам је сад „превазиђено“. Сад је у моди да се дијамантском иглом на мермерној плочи уреже осенчен цртеж. Ту се накопило разних дилетаната, који без трунке знања о занату и талента за цртање плеве уцвељене потомке све у шес'ест. Узму фотографију, прецртају је на мермер помоћу индига, мало изгребу дијамантом и готова ствар! Двеста, триста и више евра на руке. Да ли личи – ма личи него шта, плунути покојник. А онда дође први мраз и од „уметничког портрета“ остане огреботина на споменику. Ал' народ и даље хоће да му „уметник“ овековечи покојника. Кад може комшија, могу и ја! Как'е везе има кол'ко кошта?!?!

А црква, тј. свештеник, или више њих? Мудро ћуте, опевају, окаде, прелијују гроб вином, узму лову, поздраве се са домаћином и оду. Нико ништа да каже, примети, подучи. Прегледао сам неколико епархијских сајтова у оквиру Српске православне цркве и пронашао само на једном, из неке мале епархије у Америци, текст о томе да не треба правити гозбе на гробљу јер то нарушава достојанство вере и верника, како живих тако и умрлих. И то је све! Што би се свештенство мешало у послове лаика, па да се једног дана мешање врати као бумеранг – да се народ мало запита над пословима свештенства. Овако свако гледа своја посла. Једни се праве важни што као имају лову за разбацивање, а други убиру мед, тј. исту ту лову.

На крају, желео сам да изведем рачуницу о цени коштања. Да ли је у земљи на брдовитом Балкану скупље родити се, живети или умрети. Ово прво и треће је сигурно најскупље. Најевтиније је живети, јер ми једино штедим на животу. Ајд' за рођење и крштење што се потроше новци, то је некако у славу живота. Ал' што, бре, трошимо толико на смрт, а не на живот, неће ми никада бити јасно. Зар није лепше изарчити паре, које немаш, на неко задолжство? Нико неће да се задужи да оде на неко лепо место у Северној Италији и да попије чашу лепог тосканског вина, најлепшег вина на свету. А задужиће се да направи најраскошнију сахрану покојнику, који је умро измучен свим могућим болестима после деведесет и неке и божемерности, одморио се.

Јесте једно од најљудскијих осећања жалост и туга за преминулом драгом особом, ал' ја са својим скромним, аматерским знањима из психологије поуздано знам да се туга манифестује јецајима и сузама, које не желимо да други виде. Не због стида, него зато што је туга најинтимније осећање, као и љубав. Зар ћемо бити тужнији ако побијемо неколико прасади и пролијемо неколико балона вина и ракије. О предјелу и салати и да не причам.

Понекад, кад се вратим с гробља, потпуно сам уверен да људска машта нема граница. Народ са толико развијеном „маштом“ не може да пропадне. Једноставно, тако „маштовити“ нису у стању да примете пропаст и пропадање.

ШПАНСКИ КРАЉ ХАИМЕ И ОСВАЈАЧ КАО ВИТЕЗ СА ЗМАЈЕМ НА ШЛЕМУ

стрица актуелног босанског краља Твртка Котроманића. Против Марије су са подигли у јадранском приморју врло моћни Иван Палијна, приор витезова реда Св. Јована (Ивановци) из Вране код Задра, и браћа Хорвати, загребачки бискуп Павле и мачвански бан Иванши. Иван Палијна је врло моћан пошто је, још од времена краља Лудвига, био приор витезова Јовановаца Угарске и Хрватске који су држали велика имања у овим земљама. Иван је имао брата Тому, а овај синове Ивана, Николу и Берислава, који су желели да на угарски престо дође неко од напуљских Анжуанаца. Краљица Јелисавета је с тога дошла у Задар и сменила Палијну са места приора, те је он побегао у Босну код свог пријатеља, краља Твртка првог.

У Угарску је преко Загреба 1385. године дошао Карло трећи Напуљски и буде крунисан за краља. Исте године се Марија дефинитивно венчала са Жигмундом, али је овај морао побећи у Чешку пред сталним смртним претњама њихових противника. Већ после неколико недеља био је убијен Карло трећи и за краља је проглашен његов млади син Владислав. Краљицу Јелисавету и Марију су у Славонији изненада напали и заробили њихови противници. Одвели су их и затворили у Новиград код Задра, у једну од тврђава витезова Ивановца. Своје титуле су повратили и Иванши Хорват и приор Иван Палијна.

Јелисавета је 1387. године била удављена, а Марију су ослободили Млечани. Босански краљ Твртко први и српски кнез Лазар помагали су напуљску странку те су се борбе са Жигмундовим присталицама водиле код Београда, Кулпина и Шапца. Међутим, Жигмундова странка је успела да победи Жигмунда Луксембуршког 1387. године. Око Жигмунда су се окупили „пријатељи старог реда“. Под овим „стари ред“ подразумева се ред витезова Св. Ђорђа и Змаја.

Напуљом су владали краљеви Арагона који су, као што је познато, имали витезове реда змаја. О чланству у неком тајном реду са седиштем у Напуљу, пре 1388. године, постоје подаци за кнеза Лазара и босанског краља Твртка првог. За њих се каже да су били добри пријатељи и да су припадали овом „тајном друштву“. И на двору краља Жигмунда још од 1388. године постоји тајна партија којој је приступио Хорвати Јанош и којој су припадали Симон Торњои и отац и син Миклош и Иштван Лацки. Миклош Лацки је врло значајан још за време краља Лажоша, у борбама са Пољцима 1369. године. Већ у то време је Иштван Лацки имао печат са змајем.

САТИРА

Еп о Вођи

Тито је на челу јахао четири деценије свега, а онда су нас усрећили они први испод њега!

Волео је и читање, али је уживао више у корисном хобију да понеког отпише!

Како нам на Бога Броз лично не би, кад ничег људског није имао у себи!

Браварев изум у времена пушта био је познати катанац на уста!

Кућни су му љубимци, то полтрони знају, насупротив сарадницима, смели и да лају!

Четири деценије у 20. веку историја је била бајка о човеку!

Ми смо као лицемери били она најгора фела: нама су Титови градови били Потемкинова села!

Уместо брезове, технологија је нова, за чистке се рабила нај-метла Брзова!

Тито није дозвољавао, таква је била клима, да се генерали мотају око ногу псима!

После смрти Вође настала је пауза: радницима не пуцају дланови од аплауза!

Био је племанит, дилеме ту нема, јер нас је перфидно поделио на племена!

Обожавао је псе, по томе га цене, баш као и политичаре који знају да шене!

Наш славни Вођа, да се почаст ода, очито није био слеп попут свог народа!

Уџбенике историје у двадесетом веку ми смо претворили у науку о човеку!

Све су републике певале праву оду док је на њихов млин терао воду!

Био је феникс, то сте погодили, кад је он умро, Срби су се родили!

Пудле су му биле и разнода и дика, а училе су да шене од првих сарадника!

Да ли је Број Један, још се студира тимски, по склоностима био арапски или римски?!

У букварима су њиме већ индоктринирали децу наши просветни експерти школовани у Кумровцу!

Лепо ти је Друга Тита коло, беше хит без конкуренције... А тек јахте, виле, Бриони, аутомобили, резиденције...

Нажалост теоретичара, не треба да се крије, није успео до краја побити све теорије!

Не би годинама био први грађанин Југе да није неуморно елиминисао друге!

Скидање слика узалуд нас опија, јер остало нам је премного копија!

Развио је невиђен туристички проток: ко није за Брионе, ишао је на Голи оток!

Предуго је трајала идеолошка етапа у којој је титовка била за све капа!

Драги друже Тито, после толико година, и ти би данас имао титулу господина!

ЕПИЛОГ

ДА ТИТО ЧУДОМ УСТАНЕ,
КУНЕМ ВАМ СЕ БОГОМ,
СВЕ БИ СРПСКЕ ПРОБЛЕМЕ
РЕШИО (С) ЈЕДНОМ НОГОМ!

Page ЈОВАНОВИЋ

Чекање

Да ли је могућ тренутак среће без стрепње, без неког чекања? Да ли је, заиста, стрпљен - спасен? Не иде ми чекање. Како једна тако неинвентивна и досадна радња која тапка у месту уопште па може негде да иде! С друге стране, ја сам стара чекалица. И то ме ужасно замара.

Једва сам чекала да завршим основну школу. У средњој сам ишчекивала факултет. Онда сам, цупкајући, чекала да се вратим у родни град. Потом сам чекала посао. Па чекала плату. И момка сам чекала да се врати. Кад сам била трудна, говорили су да чекам дете. Чекала сам да будем згодна. Да будем паметна. Чекала да исплатим кредит. Да купим кола. Чекала сам да уђем у ред. Чекала сам да изађем из земље. Чекала сам мужа. Чекала савршен тренутак. Ишчекивала да убрзам нешто.

Људско стрпљење, као и поверење, имају своје границе. Оно што треба да нам се деси пронађе нас и без чекања. По правилу, увек у боље време него што би сами одабрали. Е, зато хоћу све. Сада.

Не знам да ли је сада време да се заљубим. Као што никада нисам знала, нити могла, а ни хтела да предвидим када јесте. Не верујем у причу да свако може увек да се заљуби. Постоје људи који не умеју да воле. Има и оних који себе више дају и оних који отимају од других. И оних који умеју да избалансирају узајамно даровање.

Верујем да се заљубљивање, с годинама, мења. Просто, жмарци и лептирићи лете на сасвим различите начине кад смо млади и кад зађемо у неке године. Ја их не пуштам често, али је добро да се та журка повремено прави. Тако надвлађају разне гамаци који круже околу. Само треба на време разјаснити да ли је реч о доброј журци или тек обичној седељци.

Чак и ако почне као седељка било би добро да она прерасте у журку. На журци је опуштеније. Свако ради шта му прија и све је опрштено. Седељке су захтевније. Домаћица мора да одржава ритам, да се гости не сморе. Мора и много да се прича. Уме да буде досадно. На журци је боља музика, бољи је провод, друштво је забавније.

Да се не лажемо, љубав је једна компликована и напорна појава. Она одузима огромну енергију, а исход је неизвестан. Зато мора да прија, да се не арчимо улудо. Право да вам кажем, у овим годинама, лакше је неког (за)волети. Може човек на миру да се препусти емоцијама, без икаквих интереса. И ја са тим немам никакав проблем. Јер, не треба ми посао, не треба ми стан, ни кола, ни путовања, без велике лове сам већ навикла, не треба ми неко да ми направи дете, не треба ми брак. Сродна душа - сасвим је довољно.

Зрелост и искуство раде у корист љубави. Када бих пожелеле неког да усрећим сада бих знала и како. Мудрија сам него у младости. Не морам да докажујем да сам у праву. Прија ми кад неког размазим и да испуњавам жеље. Немам потребе за свађом. За љубомором и беспотребним правдањима. Не занима ме ко је с ким био у животу. Нити да ли су те друге биле боље. Тактике губе смисао. Не објашњавам ништа и не тражим разлог.

Истина, умем да будем посесивна. Не љубоморна, то је бесмислено. Позитивно посесивна када је припадање у питању. Моје је твоје, твоје је моје. Такнуто - макнуто! Крај!

Све чешће пожелим да будем само нежна, мила, нејака, податна потпора неком мушкарцу. Жена која се не разуме у рачуне и рачунаре. Којој коса мирише на домаћу супу и којој се тесто лепи за тело, попут најфинијег пудера. Да не морам да будем мачка у равним чизмама, без обзира на њихов лаковани сјај, која ће да тегли и ринта доказујући да су мушки послови женски. Нису. Чизме су, ионако, измислиле жене са лошим ногама. Зато се упорно пентрам на високе штикле. То је здраво за тело: подижу задњицу, и дух. У њима умем да претрчим остале женке у крду чим одлучим да је неко вредан мог давања.

Једино морам да будем обојавана. Мажена и пажена! Од тога не одустајем. Можда не добијем увек шта ми треба, али се не предајем. За предају увек има времена!

ЛЕПА ЈЕЛА

Изгладио сам односе са комшијом. Јуче је и мени цркла крава!

Ивко МИХАЛЛОВИЋ

Аналитичари су промашили у својим проценама. То што раде наши политичари, нико не може да предвиди!

Александар ЧОТРИЋ

Горан Миленковић

ОДВАЈЕ

ВЕЛИМИР ИЛИЋ, поново министар:

- Ја ћу помоћи Мрки, ми смо пријатељи. Он ће се као министар бавити Коридором 10, који је започео, а ја ћу се бавити Коридором 11. Заједнички ћемо градити улаз у Београд.

ДАРА БУБАМАРА, певачица:
- Љубавну сцену снимила бих једино са Џорџом Клунијем. Осим што ме подсећа на мог супруга Милана, он је заиста један од сексипилнијих холивудских глумаца.

ЈЕЛЕНА КАРЛЕУША, певачица:
- Повећала сам их, али мање груди су изузетно складне и у пропорцији са мојим телом. Све је у границама културног.

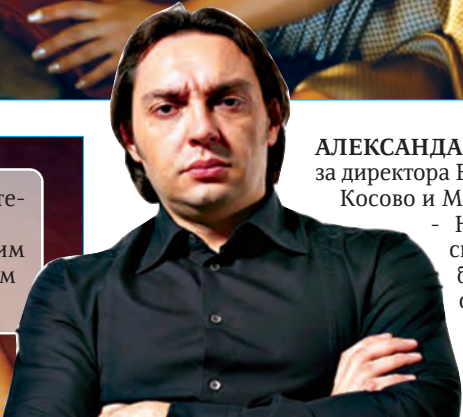
СНЕЖАНА ДАКИЋ МИНИЋ, ТВ водитељка:
- Одавно се не облачим да бих фасцинирала чаршију или да би се једни дивили, а други ми завидели.

ГОЦА ТРЖАН, певачица:

- Имају дете – то је сигурно најтежа ствар коју сам у животу урадила. Али је и награда убедљиво највећа.

АНА СЕВИЋ, певачица и водитељка „Звезда града“:
- Мене увек Бог обрадује нечим лепим, зато је глупо да трошим снагу на планирање.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН, кандидат за директора Владине канцеларије за Косово и Метохију:

- Неће се више ништа скривати од грађана Србије. Кључна ствар је да се људима говори истина и само истина. Само тако се може вратити нада, јер без ње нема Косова.

МИЛАН КРКОБАБИЋ, потпредседник пензионерске странке ПУПС:

- Био сам предложен за све функције, осим за начелника Генералштаба зато што бих за ту функцију морао да будем генерал, а ја нисам дограо ни до десетара.

АЛЕКСАНДРА ИВАНОВИЋ, водитељка Дневника ТВ Пинк:

- Волим да сам секси и сматрам да у томе нема ничег лошег. На телевизији сам стално с краватом и закопчана до грла, па у слободно време желим да покажем и своју другу страну.

Милош Игњатовић

Гружа

Мали огласи

Продаја

ПРОДАЈЕМ котао Зрењанинац, 20.000 килокалорија. Улица Јосифа Клауса 2, Станово, код Грошничке станице. Телефон: 034 329 670, 034 593 416.

ПРОДАЈЕМ или мењам за стан у Београду, уређен плац, 15 ари, и кућу 50 квм, улица Ратка Павловића бб, Виногради. Телефон: 063 772 99 55, 062 824 29 05.

ПРОДАЈЕМ стан на Вашаришту, улица Јосипа Панчића 1/13, трећи спрат, 50 квадрата, двособан. Укњижен. Тел: 064-11-87-371.

Замена

ТОПОЛА ОПЛЕНАЦ – мењам локал на пијаци за стан у Крагујевцу. Телефон: 064 22 41 883.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Поправни (август). Студенти свих виших и високих школа и факултета (септембар). Телефон: 034 360 202, 063 77 11 002, Арсић.

МАРКЕТИНГ
333-116
333-111

„БОНСАИ – АБЕЦЕДА“

је одличан приручник за љубитеље Бонсаија, аутора Саше Марковића ученика италијанских бонсаи мајстора. Прва је од три књиге из сета. Бонсаи није више „мистер-ија“ која ће вас увести у величанствени свет Бонсаија. Тврд повез, кундрук, 350 страна, пун колор, А4 формат. Цена 1.44 динара + ППТ.

За поручбине позвати
Љиљану Јанковић на 063 77 90 293.

Са великим болом и тугом обавештавамо родбину, пријатеље и комшије да је наш драги и никад прежалени

Дробњаковић
Светозар Ера

1933 – 2012.

испустио своју добру и племениту душу дана 30. јула 2012. године у својој 79-ој години живота. Сахрана драгог нам покојника обавиће се у четвртак, 2. августа 2012. године, у 12 часова, на гробљу Бозман.

Ожалошћени:

Милица, синови Ненад и Дејан, унук Ана и Јована, унуци Андреја и Биби, снаја Соња и остала родбина и пријатељи

У суботу, 4. августа 2012. године, у 13 часова, навршава се година од кад није са мном моја вољена мајка. Тога дана посетићемо њену вечну кућу на гробљу Бозман и одржати помен.

Позивам родбину и пријатеље да присуствују овом тужном помену.

Драгица
Бошњаковић

1956 – 2011.

Живот без тебе пролази, мојом душом туга влада. Сваким даном тама је све већа, без тебе не знам шта је осмех и срећа. Док ми суза креће сама, желим да ти кажем, драга мама, нек ти је вечна слава. И хвала за све што си ми у животу дала. Док почиваш у рају ја сам ту, да с поносом чувам твој мир у вечном сну.

С љубављу и вечном патњом

Твоја ћерка Биљана

Десетог августа 2012. године навршава се четири године од како није са нама наш вољени син и брат

Вељко Макојевић

дипл. економиста
(1983 – 2008)

Како време пролази, све нам више недостајеш, јер твоју доброту, осмех и братску љубав тешко је заборавити. У нашим срцима увек си присутан, радо спомињан и никада заборављен.

У 10 сати на Становљанском гробљу положићемо цвеће и одржати помен.

Твоји најмилији: тата Веса, мама Љиља и сестра Весна

Драгица
Бошњаковић

2.8.1956 – 2011.

Дођи ми, мама, у сан, кажи какво цвеће да ти дам.

Док пливају букети љиљана и кризантема, кога да грлим и љубим кад тебе крај мене нема.

Како да видим твога ока сјај, јер си са анђелима отишла у рај. Кома да кажем жеље што ми срце скрива, док овај букет на гробу твој суза залива. Без тебе необичан овај твој диван дан, нек ти је, мајко, срећан рођендан.

С љубављу и вечном патњом

Твоја ћерка Биљана

СЕЋАЊЕ

Дана 6. августа 2012. године навршава се 10 година од смрти моје супруге

Гавриловић Жане

Не постоји време које ће избрисати сећања.

Супруг Славко

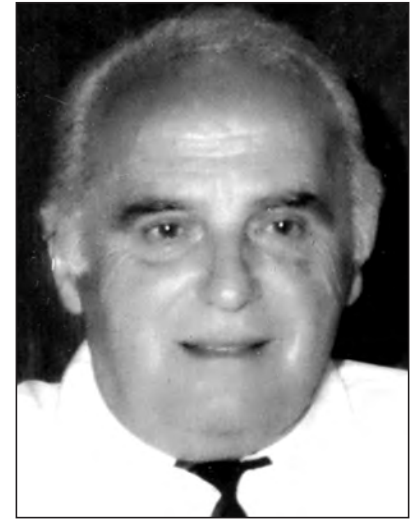

Миломир Марјановић

1936 – 2012.

Тешко је живети рањеног срца, видети те свуда, а нигде те не наћи. Био си наша велика радост, посебан по свему одувек и остаћеш заувек. Почивај у миру божјем, брате мој.

АПАТИНАЦ из Комарица и сестра ожалошћена Живадинка Миковић

Милорад Марјановић

1934 – 2009.

Бол за тобом, мили брате, нам прожима наша срца, јер те Бог прерано у своје окриље узе, ти сада нама вечно дремаш, на нашим лицима теку вечно сузе. Туга за тобом нам прожима душу, хтели смо у додиру смрти да дишемо за тебе, гледајући твоју борбу за сваки дах живота, али Бог те није дао, желео те је за себе.

Ти си сада међу анђелима, јер време мука за тебе је прошло, а нама остају дивне успомене и бол и туга што више ниси са нама.

Марјан из Јагодине, Абисинац из Комарица и сестра Живадинка ДАДА Миковић

Нено

Речи су ништа. Љубав је све. Отићи нећеш.

Одмори се, снаго наша.

Заувек захвални Твоји: Роска, Воја, Миле и Миша

СЕЋАЊЕ

Милоје Божиновић

3.8.2009 – 3.8.2012.

С поштовањем, љубављу и непролазном тугом.

Твоји Марко и Вера

Већ је 21 година од кад није са нама наш драги

др Миломир Радосављевић

С љубављу

Правдица, Зорица и Љиљана

Последњи поздрав

Рајку Новаковићу

1956 – 2012.

Увек у срцима и мислима, колега: Бригите, Весне, Драгиње, Славице, Милана и Саше

Нашој драгој

др Невенки Бачанин

редовном професору Правног факултета у Крагујевцу
3.3.1955 – 26.6.2012.

даваћемо четрдесетодневни помен у суботу, 4. августа, у 10.30 часова, на гробљу у Кутлову.

Њени: Роска, Воја, Миле и Миша

Данас, 2. августа 2012. године, навршава се 25 година, од када није са нама наш вољени

Слободан Јоковић Бобан

1961 – 1987.

Године пролазе, остају сећања и туга у срцу.

Твоји најмилији
отац Драган и сестра Данијела

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 2. до 8. августа

Четвртак 2. август	Петак 3. август	Субота 4. август	Недеља 5. август	Понедељак 6. август	Уторак 7. август	Среда 8. август
20.00 Цркве брвнаре	17.00 Моја Шумадија	23.00 Летња киша	20.00 Стаклено звоно	17.00 Мозаик	20.30 Суграђани	20.00 Комунални сервис
07.00 Јутарњи програм	07.00 Јутарњи програм	08.45 Најава програма	08.45 Најава програма	07.00 Јутарњи програм	07.00 Јутарњи програм	07.00 Јутарњи програм
09.00 Вести	09.00 Вести	09.00 Вести	09.00 Вести	09.00 Вести	09.00 Вести	09.00 Вести
09.05 Музички програм	09.05 Музички програм	09.05 Цртани филм	09.05 Цртани филм	09.05 Музички програм р.	09.05 Музички програм р.	09.05 Музички програм р.
10.00 Кућињаца р.	10.00 Кућињаца р.	09.35 Најсмешније животиње р.	09.35 Најсмешније животиње р.	10.00 Кућињаца р.	10.00 Кућињаца р.	10.00 Кућињаца р.
10.30 Путописи РТК р.	10.30 Књижевни магазин р.	10.00 Биографије познатих	10.00 Биографије познатих	10.30 Кућињаца у цвећу р.	10.30 Све о животињама р.	10.30 Ноге на путу р.
11.00 Аналиа р. □	11.00 Аналиа р. □	11.00 Нокаут р.	11.00 Кућињаца у цвећу	11.00 Аналиа р. □	11.00 Аналиа р. □	11.00 Аналиа р. □
12.00 Вести	12.00 Вести	11.30 Улови трофеј р.	11.30 Лек из природе	11.55 Хит дана	11.55 Хит дана	11.55 Хит дана
12.05 Кућињаца	12.05 Кућињаца	12.00 Вести	12.00 Вести	12.00 Вести	12.00 Вести	12.00 Вести
12.35 Кућињаца у цвећу р.	12.35 АБС шоу	12.05 Шумадијски праг р.	12.05 Шумадијски праг	12.05 Кућињаца	12.05 Кућињаца	12.05 Кућињаца
13.00 Музички програм	13.00 Музички програм	13.00 Вести	13.00 Агро дневник	12.35 Стаклено звоно р.	12.35 Агро дневник р	12.35 Агро дневник р
14.00 Комунални сервис р.	14.00 Цркве брвнаре р	12.05 Шумадијски праг р.	12.05 Шумадијски праг	13.00 Музички програм	13.00 Музички програм	13.00 Музички програм
15.00 Цртани филм	15.00 Цртани филм	13.00 Кућињаца у цвећу	13.00 Агро дневник	14.00 Шопинг авантура р.	14.00 Extreme & Avanture р.	14.00 Extreme & Avanture р.
15.30 Раскршћа р.	15.30 Атлас р.	13.30 Fashion files	14.00 17 знакова пролећа □	15.00 Цртани филм р.	15.00 Цртани филм	15.00 Цртани филм
16.00 Вести	16.00 Вести	14.00 Shopping avantura	16.00 Вести	15.30 G.E.T. Report	15.30 G.E.T. Report	15.30 G.E.T. Report
16.05 Аналиа р. □	16.05 Аналиа р. □	15.00 Документарни програм	16.05 Слободна зона □	16.00 Вести	16.00 Вести	16.00 Вести
17.00 Мозаик	17.00 Моја Шумадија	16.00 Вести	18.00 Нокаут	16.05 Аналиа р. □	16.05 Аналиа р. □	16.05 Аналиа р. □
18.00 Књижевни магазин	18.00 Fashion Files р.	16.05 Прашина времена □	18.30 Улови трофеј	17.00 Мозаик	17.00 Мозаик	17.00 Мозаик
18.30 Мобил Е	18.30 Мобил Е	18.00 Раскршћа р.	19.00 Хроника 1	18.00 Све о животињама	18.00 Ноге на путу	18.00 Ноге на путу
18.40 Хит дана	18.40 Хит дана	18.30 Акција р.	19.30 Цртани филм	18.30 Мобил Е	18.30 Мобил Е	18.30 Мобил Е
19.00 Хроника 1	19.00 Хроника 1	19.00 Хроника 1	19.00 Хроника 1	18.45 Хит дана	18.45 Хит дана	18.45 Хит дана
19.30 Цртани филм	19.30 Цртани филм	19.30 Цртани филм	20.00 Стаклено звоно	19.00 Хроника 1	19.00 Хроника 1	19.00 Хроника 1
20.00 Цркве брвнаре	20.00 Раскршћа	20.00 Лек из природе	20.30 Најсмешније животиње	19.30 Цртани филм	19.30 Цртани филм	19.30 Цртани филм
21.00 Аналиа □	20.30 Акција	20.30 Илузиониста	21.00 Концерт	20.00 Extreme & Avanture	20.00 Extreme & Avanture	20.00 Extreme & Avanture
22.00 Хроника 2	21.00 Аналиа □	21.00 Концерт	22.00 Хроника 2	21.00 Аналиа □	21.00 Аналиа □	21.00 Аналиа □
22.30 Аналиа □	22.00 Хроника 2	22.00 Хроника 2	22.00 Хроника 2	22.00 Хроника 2	22.00 Хроника 2	22.00 Хроника 2
23.30 Атлас	22.30 Аналиа □	22.30 АБС шоу	22.30 Култура	22.30 Хроника 2	22.30 Хроника 2	22.30 Хроника 2
00.00 Вести	23.30 Илузиониста р.	23.00 Летња киша □	23.00 Chok Dee □	23.00 Аналиа □	23.00 Аналиа □	23.00 Аналиа □
00.05 Хит дана	00.00 Вести	00.00 Вести	00.00 Вести	23.30 Нокаут р.	23.30 Нокаут р.	23.30 Нокаут р.
	00.05 Хит дана	01.00 Хит дана	01.00 Хит дана	00.00 Вести	00.00 Вести	00.00 Вести
				00.05 Хит дана	00.30 Хит дана	00.05 Хит дана

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

Izvod iz programa
regionalne Televizije Kanal 9**OBJEKTIV 2 U 19.00**

Pored ovog, svakog dana još dva izdanja najaktuelnijih vesti iz grada i regiona u 15.30 i 22.30

TAČNO U 09:00

Jutarnji matine, servisne informacije, dešavanja iz grada i regiona. Svakog radnog dana, TAČNO U 09:00!

PULS

Politički talk – show, autor Sonja Radošević, premijera petkom u 20.05, a repriza subotom u 14.00

ŠUMADIJSKA RAZGLEDNICA

Region na dlanu, sva aktuelna dešavanja iz regiona, premijera ponedeljkom 20.05h, repriza 12.30h

ARS ANTIKA

Antikviteti i umetničko stvaralaštvo u novom terminu nedeljom u 17.30

CASINO CLUB

Muzički talk - show, i dalje premijerno četvrtkom u 20.05, repriza petkom u 12.30

FLASH

Kultni show biz magazine u "novom ruhu" i novim terminima 10.00, 16.00, 18.00, 22.00, 00.00

K9 NEDELJOM

Provedite nedeljno popodne uz bogat zabavni sadržaj – muzika, film, moda, sport, kultura, uz zanimljive goste iz regiona. nedeljom od 16.00 h

SERIJSKI PROGRAM

„Lola“ (Nova TV novela na programu TV Kanal 9...) premijera radnim danima u 21.00, repriza narednog dana u 10.15

„Inspektor Mors“ (Kriminalistička serija) premijera radnim danima u 16.15

Dok vi nas gledate, mi vas slušamo!

Regionalna Televizija Kanal 9 tel./faks (034) 331-509 marketing (034) 337-667

СКАНДИНАВКА

140	ОДБРАМ-БЕНИ СТАВ БОКСЕРА	МОТОР У ЕЛЕКТРИЧНОМ СИСТЕМУ	ПЛЕХ					
ЖЕЛАТИН ЗА НЕГУ КОСЕ								
РАСТАВНИ ВЕЗНИК								
ЈЕДАН ОД ОСНИВАЧА РИМА, РОМУЛ И ...								
ДЕЈВИС КУП			КОШАРКАШ	МАРКО				
141	ТОРПЕДНИ ЧАМАЦ	УРЕЂАЈ ЗА ПРЕНОС ТЕРЕТА						
ТРГОВИН. РОБНА АСОЦИЈАЦИЈА (СКР.)			НАШ СТРЕЛАЦ СА СЛИКЕ	КУГЛЕ, ЛОПТЕ (ИТАЛ.)	ПРАВО ИМЕ ГЛУМИЦЕ ИТЕ РИНЕ	ФИЛМСКИ РЕДИТЕЉ, ДЕЈВИД	САСТАВНИ ВЕЗНИК	
ПРАВАЦ У РАНОЈ РОК МУЗИЦИ								
ВАЈАР БАРТОЛОМЕО							ДВА (ИТАЛ.)	
ОБЛАСТ У СЕВЕРНОЈ НОРВЕШКОЈ								
АЛКАЛОИД СТЕРОИДНЕ КИСЕЛИНЕ, СТИРЕН						УРУГВАЈ	МЕШТАНКА СТОЦА	
САВИТИ СЕ								
ЧЕСТ НАЗИВ ЗА ДАЛЕКЕ ИСТОЧНЕ ЗЕМЉЕ								ОБОЈЕН ЦРНОМ БОЈОМ
РЕОМИР	ДАЛМАТИНСКА УЗРЕЧИЦА	НЕПРОФЕСИОНАЛКЕ		АРМИЈСКИ ОБАВЕШТ. ЦЕНТАР	ОПАКА БОЛЕСТ			
ТАНТАЛ		ЗОРАН СЛАВНИЋ	ЈАВНЕ КУХИЊЕ (ТУР.)			ЧАСЛАВ РАДОВИЋ	ДЕО БРОДА, КАТАРКА	
СТРАНО МУШКО ИМЕ								
МУСЛИМАНСКИ МЕСЕЦ, РАМАЗАН								ИМЕ БИВ. ТЕНИСЕРА АГАСИЈА
142	ЖЕНА ИЗ ТАТАРСКЕ	ГРАД У ЈУЖНОЈ КОРЕЈИ						
СИТНИ ДАНСКИ НОВЧИЊИ				ВЛАДАР У БАНОВНИИ ДЕЛО БЕЗ ВРЕДНОСТИ				
ИМЕ ФУДБ. ТРЕНЕРА КАТАНЕЦА							ДИНАР	ИНДИЈУМ
ЧИН, ДЕЛО				ПРАСТАНОВНИК БАЛКАНА	ВОЛТ			
НАИВНИ ЉУДИ								

БЕЛА УКРШТЕНИЦА

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																

ВОДОРАВНО: 1. Наше мушко име - Динамит (1), 2. Град у Италији - Просторије са бачвама, качаре - Енглеска мера за површину земљишта (2), 3. Ознака за волт - Име вајара Аугустинчића - Округло слово - Опсежан спис (3), 4. Атмосфера (скр.) - Лекар, хећим (тур.) - Воштаница - Саставни везник (3), 5. Британски возач Формуле 1 - Наша ранија денс група (1), 6. Име књижевника Диклића - Италијанска поп певачица - Предлог (2), 7. Централни биро (скр.) - Новински чланак, фељтон - Резервни алат и прибор (скр.) (2), 8. Име певача Монтена - Окитити се (1), 9. Ознака за рубљу - Бања у Пиринејима - Обитавати (3), 10. Ритер - Житељ Татарске - Страна негација (2), 11. Ранији енглески фудбалер, Пол - Прастановници Балкана - Руда из Ирана (2).

УСПРАВНО: 1. Лице које даје крв (0), 2. Морски гребен - Место код Травника - Река у Аустрији (2), 3. Један од Диминих мускетара - Име бившег тенисера Виландера (1), 4. Амерички глумац, Чарли - Одвојени део ресторана (2), 5. Ознака за карат - Технолошки стручњаци (1), 6. Оно што се обува на ноге - Ознака за динар - Ознака за литар (4), 7. Сликари животиња (1), 8. 7. и 28. слово - Члан Владе (1), 9. Латинска упитна заменица - Претерано хвалити (1), 10. Предлог - Број сто, стотка (2), 11. Изазивачи (0), 12. Археолошки локалитет у долини Дунава (0), 13. Ознака за обим - 7. и 23. слово - Ознака за ампер - Језеро у Етиопији (3), 14. Због тога - Мочвара - Символ азота (2), 15. Летовалиште код Опатије - Убице из заседе (1), 16. Превртљивци - Основна тарифа (скр.) (1).

МАГИЧНИ ЛИК

СЛОГОВИ: А, ДЕ, ДИ, КО, МО, НЕ, НОСТ, ПО, ПОР, РА, РИ, РИ, РИ, РИМ, РО, СКА, СТА, СТИ, СТО, ТАК.

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО:

- Процент,
- Дечије глисте (зоол.),
- Велико царство античког доба,
- Италијански композитор, Енио,
- Врста термоизолационог материјала,
- Марљивост, радна навика.

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						
4						
5						
6						

КЊИЖЕВНИ АНАГРАМ

СКИТА И ТРАГА

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: осветник, ста, лени, мањкав, б, орао, еки, тулонац, к, домине, одора, тр, реверси, гипсара, гоч, крин, уливак, т, сића, оне, лс, њумен, атлетика, рилте, ит.
АНАГРАМ: кардиограм. **ОСМОСМЕРКА:** шеталиште.
БЕЛА УКРШТЕНИЦА: кајмани, ануитет, пажљиво, ирна, ен, станар, л, монах, акови, е, рур, лос, арабист, сврдло, указ, он.
СУДОКУ: а) 632-841-957, 918-572-364, 457-396-821, 543-687-192, 796-124-538, 281-935-746, 379-268-415, 124-753-689, 865-419-273. б) 478-219-536, 569-374-218, 231-685-749, 346-728-195, 897-153-624, 152-496-387, 925-861-473, 614-937-852, 783-542-961.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

3					1	5
	9			6		2
	7	4	5	3	9	
					2	5
9	8					1
				4	6	8
				1		9
5		7	6		4	1
6					5	

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

9	4					1
				2		5
6			1	8		4
				4	7	3
1				2	4	9
2	4		1			
3						8
4	8	6	2		5	7
5				7	4	

ВАТЕРПОЛО

Све како ваља

КАКО прође који викенд, тако се бодовни салдо ватерполиста Радничког у Другој лиги - Југ увећа. Ни овај није био другачији, када су "црвени" убележили две нове победе, против Парафина на гостовању (22:5) и дан касније над Лесковцем на свом пливалишту са 12:6.

Парафинци никако нису могли да нађу одговор на ефикасну игру нашег тима, који од почетка до краја није спуштао ритам игре. У свакој четвртини пунио је мрежу домаћина (4:1, 5:2, 6:0, 7:2), те је на крају скор био више него убедљив. Најефикаснијим су се показали Андрић и Тешић, постигавши по пет голова, по три пута у стрелце су се уписали Тенжера, Парезановић и Ранђић, а по једном Љубинковић, Ђорђевић и Николић.

Нешто теже Крагујевчанима је ишло у недељу, пошто се Лесковац добро држао у првом делу игре - 3:2. Ипак, током друге и треће четвртине стварају убедљиву разлику, (2:0, 4:0), од 9:2, па се у финални период ушло опуштеније. Сада су Андрић и Парезановић дали по три поготка, Тенжера и Тешић по два, а Маленовић и Ђорђевић по једном су погодили гол ривала.

У суботу Раднички гостује Расини, а већ у недељу, на затвореном базену СЦ „Парк“, очекује нас дерби Крагујевчана са екипом Краљева, у којем ће нашем тиму бити потребна победа од осам голова разлике за освајање првог места, јер су Краљевчани на свом терену славили са 17:10.

В. У. К.

ОДБОЈКА

ОК РАДНИЧКИ КРЕДИ БАНКА

Јуриш на злато

ЈУНИОРСКА репрезентација Србије, којој припада и средњи блокер Радничког Креди банке Александар Благојевић, такмичеће се од 7. до 11. августа на Балканијади у Зрењанину.

Наш тим играће у групи „А“ са екипама Молдавије и Турске. По завршетку ове фазе надметање се наставља у полуфиналној групи, а борбе за медаље су у суботу, 11. августа.

М. М.

БИЧ ВОЛЕЈ

Нови поход

ПОСЛЕ три победе на до сада одржаним турнирима за Првенство Србије у одбојци на песку, водећи пар Александра Фрајтовић-Исидора Егић нови изазов имаће на четвртом колу.

Предстојећег викенда, од петка до недеље, домаћин „ВИП бич волеј лиге 2012.“ биће војвођанско мјештасце Бач. Ово је, иначе, четврто од седам овогодишњих такмичења, а традиционално, паралелно са њим ићи ће и школа одбојке на песку Вање Грбића за полазнике млађе од 12 година.

М. М.

ЖОК СМЕЧ 5

Мотори се пале

КРАГУЈЕВАЧКИ прволигаш у женској конкуренцији, Смеч 5, од понедељка, 6. августа, кренуће са припремама за нову такмичарску сезону која стартује у октобру.

Прецизан план још није урађен и дефинисан, али се зна да ће се први део, обавезне кондиционе и вежбе снаге, обавити у Крагујевцу. У клубу очекују да се

у другом делу можда оде у иностранство, највероватније Словенију, а потом следи серија утакмица и турнира.

Да подсетимо, екипу од ове сезоне тренира Владимир Аврамовић.

М. М.

Сребро за Александру

КАДЕТСКА селекција Србије, у чијем је саставу била техничар Смеч 5 Александра Брђовић, освојила је сребрну медаљу на Балканском првенству одржаном протекле седмице у Бару.

Наше девојке су при такмичењу у групи савладале Македонију и Грчку максималним резултатом, а Румунију са 3:1. Полуфинални меч против Бугарки добиле су глатко - 3:0, а у финалу је од њих била боља репрезентација Турске, по сетовима 19:25, 23:25, 18:25. Тако су Српкиње, после три узастопна злата на Балканијадама, ове године сишле степеницу ниже.

М. М.

ЖОК КРАГУЈ

Од понедељка

НАЈМЛАЂИ крагујевачки прволигаш Крагуј, прошле године без изгубљеног сета у Другој лиги изаборио је пласман у други по рангу степен такмичења у Србији, од понедељка почиње припреме за нову сезону.

Девојке предвођене првим тренером Драганом Мратинковићем, првих петнаестак дана вежбаће на отвореном, практично на базичним припремама, а касније се улази у салу и прелази на рад са лоптом. Цео период припрема обавиће се у Крагујевцу, а почетком септембра на ред ће доћи контролне утакмице.

М. М.

НА ПУТУ УВЕК ИСКРСНЕ "МАЛИ МИЛИОН" ПРОБЛЕМА

Фото: junior.rs

УСПОМЕНА НА ЈОШ ЈЕДАН УСПЕШАН ПОДУХВАТ

ПАРАСПОРТ

Традиција се наставља

ТАНДЕМ бициклически двојац клуба Јуниор и

ове године одвезао је традиционалну трку Крагујевац-Мостар. Већ утабаном „стазом“ преко Ужица, Вишеграда и Сарајева у недељу су се обрели у Мостару и као специјални гости присуствовали скоковима са Старог моста.

Ово је наставак ретке, али лепе традиције која се одржава већ годинама и тако доприноси вишедеценијској сарадњи два града.

М. М.

И ТЕШКО, И ХРАБРО

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

Списак скраћен, 12 вејрића ту

СЕЛЕКТОР српске јуниорске репрезентације Зоран Дамјановић објавио је скраћени списак играча који ће се у Бањи Врујци, крајем августа, припремати за квалификациони турнир за Светско првенство у Риму у америчком фудбалу, које је на програму од 7. септембра.

На списку је и 12 младих чланова Моцарт Дивљих Вепрова. То су: Никола Симовић, Филип Јаковљевић, Стефан Симовић, Бранислав Петровић, Младен Бјелковић, Владимир Марјановић, Павле Шкркић, Ђорђе Петровић, Никола Дакић, Лазар Николић, Михаило Петровић и Дарко Ерић.

У стручном штабу налазе се и три тренера нашег тима. Офанзивни координатор је Александар Ристић, координатор специјалних тимова и тренер лајнбекера Марко Вујанац, док је тренер дефанзивних бекова Дарко Цветковић.

М. М.

ЕКСТРЕМНИ СПОРТОВИ

ВИСИНСКИ СКОКОВИ

Утисци добри, суђење по домаћинско

ЧЕТВОРИЦА такмичара Клуба екстремних спортова Крагујевац, Марко Павловић, Марјан Милановић, Горан Бојић и Младен Цветковић, по традицији учествовали су на најпознатијем такмичењу те врсте на овим просторима - скоковима са Старог моста у Мостару. Као што је обично, дочек и сами скокови били су на високом нивоу, а суђење „домаћинско“. Тако су наши суграђани остали без пласмана међу најбољу десеторицу.

Наредне недеље на реду је последње кола Купа Србије за 2012. годину, а домаћин је Пријепоље.

М. М.

ТРИАТЛОН

Први пут без одличја

ПО први пут ове године Страхина Тракић на једном званичном такмичењу у Србији остао је без медаље. У суботу је учествовао на државном првенству у олимпијском триатлону у Сивцу, а деонице предвиђене за савладавање износиле су 1.500 метара пливања, 40 километара вожње бициклом и 10 трчања, где је освојио четврто место.

Наредни изазов и прилика за „поправни“ биће већ кроз који дан, 5. августа у Бору, на такмичењу за Куп Србије у акатлону. Стазе које треба преваљати су километар пливања и пет пута дужа деоница трчања.

М. М.

ФУДБАЛ

СМЕДЕРЕВАЦ И НИШЛИЈА

ПОЈАЧАЊА ИХ САЧЕКАЛА КОД КУЋЕ

У строју и Сикимић и Пејчић

КАКО су допутовали са Златибора, тако су фудбалери "црвених" могли да се упознају са новим саиграчима, Предрагом Сикимићем и Иваном Пејчићем. Ради се о два нападача, тридесетогодишњацима, са пристojном каријером иза себе.

Сикимић је последњих пет сезона провео у Русији, играјући за Амкар и Урал, а каријеру је, иначе, започео у родном Смедереву. Одатле је 2000. године отишао у Белгију, где је две сезоне био члан Лирса, да би се наредне две обрео у београдском Раду. Потом се сели у румунски Арад, а касније је на кратко, полусезону, своје знање ставио у службу Војводине из Новог Сада. У Крагујевац је стигао као слободан играч и ставио потпис на двогодишњи уговор.

Исти временски период верности Радничком 1923 прихватио је и дојучерашњи члан нишког имењака, Иван Пејчић. У протеклој сезони био је најбоље оцењени играч новог суперлигаша и стрелац чак 13 погодака.

Каријеру је и започео одакле је дошао у наш табор, а између тога наступао је у Обилићу, македонском Работничком, Арау из Швајцарске и кипарском Еносис Неон Паралимнију. Посебно успешан период му је онај проведен у Македонији, где је за четири године освојио три титуле и куп. Уз то, два пута је проглашаван за најбољег страног играча тамошњег шампионата.

В. У. К.

РАДНИЧКИ 1923

У Чачку - други

МЕМОРИЈАЛНИ турнир "Живорад Биља Станковић" у Чачку протекао је у знаку домаћег Борца, који је у финалу савладао наш Раднички са 1:0. Треће место освојио је Јавор победивши Смедерево 2:1.

"Црвени" су за викенд приказали сасвим солидну игру, али свакако не ону која се од њих очекује током наредне суперлигашке сезоне. На то је, сигурно, утицало и веома спарно време, те чињеница да је уходавање тима још у току.

Имали су Крагујевчани прилику да се кући врате са пехаром, иако су фудбалери Борца повели у 62. минуту, када је Нешовић ефектно савладао Чанчаревића, пошто је домаћин остао без једног искљученог играча само осам минута касније. Ипак, ништа се значајније није десило у потоњем периоду, па је остало да се жали за раније пропуштеним приликама Спалевића, Симовића и Милошковића.

У овом сусрету за "црвене" у стартној постави наступили су: Чанчаревић, Павловић, Ристић, Тинтор, Росић, Недовић, Мутавцић, Својић, Спалевић, Милошковић и Симовић. У игру су ушли још и: Обровац, Милосављевић, Косорић, Зорановић и Варјачић.

Ни у полуфиналу са Смедеревцима није било лако, а пресудио је погодак штопера Милоша Тинтора у 70. минуту. Међутим, у дуелу са "оклопницима" Раднички је већином доминирао, стварао шансе, а што скор није убедљивији најзаслужнији је противнички голман Живковић, који је у неколико ситуација бравурозно интервенисао.

На старту је тренер Кузелевић кренуо са истим тимом као касније против Чачана, сем што је уместо Недовића у постави био Обровац. Недовић је добио прилику у наставку, баш као и Варјачић, Радосављевић, Ђуричић, Поповић, Милосављевић и Зорановић.

У сваком случају, и ово је помак, јер је прошле године Раднички окончао исти турнир као трећепласирани.

В. У. К.

СА ЗЛАТИБОРА ПОНОСНО

Егал са Белорусима

ЗАВРШНИ контролни дуел на Златибору, где су спроведене десетодневне припреме, фудбалери Радничког 1923 одиграли су против белоруског Динамо Минска. Сусрет је окончан егал скором, без голова.

Прво полувреме и један део другог протекао је у надмоћности познатог ривала, који је пропустио сијасет прилика. Ипак, у последњих пола сата и наш тим изказао је завидно умеће, и права је штета што није успео да затресе мрежу Белоруса и на крају слави.

В. У. К.

И клинци за Чачак

ТОКОМ ове недеље у Чачку ће се организовати и три турнира за млађе категорије, а наступ очекује и селекције нашег суперлигаша.

Прво су у понедељак снаге одмерили омладински састави Борца, Јавора, Радничког и Јагодине, док су се исти ривали надметали јуче у кадетској конкуренцији. Сутира су на програму пионири.

В. У. К.

ФУТСАЛСКИ ШАМПИОН ЗВАНИЧНО ЗАПОЧЕО ПРИПРЕМЕ

Кроји се капа за Европу

ФУТСАЛСКИ шампион Србије и званично је, како је саопштено на прошлонедељној конференцији за медије одржаној у свечаној сали Економског факултета, почео са припремама за предстојећу, како је том приликом нагласио председник "студената" Верољуб Дугалић, изузетно тешку и напорну сезону.

Добро је то, како је истакао Дугалић, што сада клуб има и подршку Града, а, како каже, надају се и да ће добити место за тренинге и утакмице у новој сали Богословије на Аеродрому. Све то требало би да олакша припреме за јесен.

- Предност је једино то што неће бити преплитања у пребогатом, за нас, фудбалском такмичењу. Када то кажем, мислим првен-

Отишла легенда

Предрај Рајић, један од најбољих играча "на њепојарцу", не само Србије већ и шире, мајстор због кога су многи заволели мали фудбал, ојросио се од играчке каријере.

Економица ће ипак остати ускраћен за услуге овој врсној фудбалера, који ће, како је обећао, остати у Крагујевцу и помагаћи екипи, пре свега у раду са млађим категоријама.

ствено на старт у Лиги шампиона у Летонији, где очекујемо да прођемо даље, а онда наставак такмичења који ће, надамо се, бити организован у Крагујевац, на че-

ПРЕДСЕДНИК ДУГАЛИЋ ПОТПИСУЈЕ УГОВОР СА МЛАДИМ ПОЈАЧАЊЕМ

Бришва дочекао новајлију

Редове Економица, од ове сезоне, поред најбоље играча Хрвајске Јакова Грчића, појачаће и најталентованији млади играч фудзала у Србији, Кристијан Радин, члан зрењанинског САС-а, са којим је прошле недеље потписан и професионални уговор.

Добродошлицу овом двадесетједногодишњем играчу, који је, иначе, каријеру започео у екипи Банаша, играјући велики фудбал, пожелио је катинићен "студената" Видан Бојовић, њогуларни "Бришва".

му Економица и ради. После тога већи део наших играча учествоваће на светском првенству у Тајланду, почетком новембра, јер, као што знате, половину репрезентације Србије чине наши момци. И тек на крају, дакле у другој половини новембра, кренуће домаће такмичење и Куп, разложио је тренер Економица Иван Божовић.

По плану припрема, Економица ће до 12. августа тренирати у Крагујевцу, а затим их очекују десетодневне припреме на Златибору. Од 21. до 26. августа, традиционално, отпутоваће на мини турне-

ју по Словенији и Италији, где ће одмерити снаге са екипама европског реномеа, као што су Литија, Марка и Лупаренце.

И то би било све до старта Лиге шампиона почетком септембра.

Интересантно је, на крају, поменути и то, што се домаћег такмичења тиче, да ће плеј оф бити организован тако да ће најбоља екипа бити она која има најбољу гол разлику, а не победе, што је, како је том приликом речено, још један покушај "довијања" појединих клубова да дођу до титуле првака Србије.

С. М. С.

ПЛИВАЊЕ

Пират најсјајнији на Меморијалу

НА 15. отвореном првенству Јагодине, са називом "Пливачки меморијал Мирослав Ковачевић Геза", представници крагујевачких клубова освојили су 35 медаља. Надметање се одвијало у седам узрасних категорија (од 1995 до 2006. годишта), а најуспешнији је био Пират, скупивши 24 одличја (шест златних, десет сребрних и осам бронзаних), док је члановима Радничког и Фоке припало девет (две златне, три сребрне и четири бронзане), односно две медаље (обе златне).

Пират је и у укупном пласману заузео прво место, за шта су најзаслужнији били: Милена Петровић, златна на 100 слободно и сребрна на 50 слободно, Ана Марковић - злато на 100 слободно, сребро на 50 слободно, Александра Цветић - злато на 100 слободно, сребро на 50 слободно, Анђела Обрадовић - сребро на 100 слободно, Јелена Белић - сребро на 100 леђно и бронза на 50 слободно, Ања Стевић - сребро на 50 прсно и 50 делфин, Ленка Симић - сребро на 50 прсно, Ања Велић - бронза на 50 слободно, Теодора Сикимић - бронза на 100 слободно, Јана Нешовић - бронза на 100 слободно, Нина Павловић - бронза на 50 прсно, Богдан Милојевић - злато на 50 леђно, Давид Туцаковић - злато на 50 делфин и бронза на 50 слободно, Филип Милић - злато на 50 делфин, Владимир Радивојевић - сребро на 50 делфин, Лука Свилкић - сребро на 100 делфин, Михајло Милојевић - бронза на 50 слободно и Милош Белић - бронза на 100 слободно.

Код Радничког најбоља је опет била Ксенија Јовановић, победница на 100 делфин и другопласирана у дупло краћој деоници истим стилем, која је при коначном поретку девојчица заузела треће место. Медаље за тај клуб освојили су још и: Никола Милосављевић - злато на 50 прсно и бронза на 100 прсно, Никола Вукић - бронза на 200 мешовито, Милица Чанић - сребро на 50 слободно и бронза на 50 прсно, Катарина Ђукић - сребро на 50 делфин и Миња Стојановић - бронза на 50 леђно.

За Пливачки клуб Фока две најсјајније медаље узела је шестогодишња Љубица Белић, на 50 слободно и 50 делфин.

И из Лазаревца са медаљама

ПРВИ Куп Лазаревца пливачи Радничког обележили су освајањем седам медаља. На овом такмичењу припала им је једна златна и по три сребрне и бронзане.

До највишег места на постољу стигла је Кристина Ђорђевић на 50 слободно, која је, уз то, на двоструко дужој стази исте дисциплине била бронзана. Марија Секуловић има сребро са 50 слободно, Сара Марковић бронзе на 50 слободно и 100 слободно, Лука Милетић сребро на 50 слободно, а Лука Миљивојевић сребро на 50 леђно.

В. У. К.

Разговарао Милутин Марковић

Три године су прошле од када је у Крагујевац дошла екипа са „јадранским“ обележјем и која је учмалу и готово на издишају овдашњу кошарку и њене поклонице вратила из „мртвих“. „Дечје“ болести биле су више него приметне, недостајак одговарајуће количине новца стандардан и неумитан, а резултати ипак солидни. Могло је свакако боље, али чињеница је да се Раднички усталио на високом клубском нивоу и да игра значајну улогу барем у српској игри под кошевима на клубском нивоу.

На помолу је четврта сезона, чини се предодређујућа за наставак „приче“. Алфа и омега, тренер Мирослав Николић потписао је недавно четворогодишњи уговор што би требало да гарантује континуитет. Питање које се намеће само по себи је хоће ли се на лето опет „таљигати“ са саставом и касније, кроз такмичење, јурити ривали и жељени пласман из „другог реда“, или ће се најзад у сезону ући на прави начин. Одговор на тај, чини се круцијалан проблем, судећи макар по сталном Мутином указивању на њега, покушали смо да пронађемо у разговору са председником „црвених“ Иваном Грујином.

Са каквим амбицијама Раднички улази у овогодишњи такмичарски циклус?

- Ништа мањим него лане, нарочито због чињенице да се у фебруару финални турнир Купа Србије одржава у Крагујевцу. Очекивања спортске јавности су да се игра финале, искористи предност домаћег терена и у овај град донесе први пехар. Што се Супер лиге тиче, приоритет је да се избори пласман у АБА лигу, а тада уђе у финале и „нападне“ шампионат. То никако неће бити лако јер се конкуренција силно појачава.

С друге стране, на „Јадрану“ је улог велики, с обзиром на промену система пласирања у евро такмичења. Углавном, ми се припремамо најбоље што можемо.

У живи кошаркашке јавности свакако су трансфери. Каква је ситуација у нашем клубу?

Званичан старт у понедељак

Прву прозивку расположивих играча за такмичења у сезони 2012/13. године сјавиће Радничкој Мирослав Николић, са помоћницима Бранком Максимовићем и Николом Марковићем, обавиће у понедељак, 6. августа. Тада ће бити представљен и дејаван програм припрема до 29. септембра, када сјавиће јадранско такмичење.

У првим данима на тренинзима ће бити играчи који имају важеће уговоре са клубом, као и неколицина младих Крагујевана чије ће квалитетне проценивати стручни штаб. Уз то, испробаће се иошеницијална појачања, а тек од септембра кренути у припремне утакмице.

- Свакодневно се ради, управа клуба је ту да испуни сваку жељу Мирослава Николића. Наравно,

ИНТЕРВЈУ: ИВАН ГРУЈИН

По Мутином рецејџу

Сигурно је да Мирослав Николић има озбиљан приступ при формирању тима. Најпре ће се одредити за домаће играче, а ако се на тај начин не створи одговарајући састав, потражићемо појачања из иностранства. Може се лако десити да ове године странаца буде више него лане - каже председник крагујевачког јадранског лигаша

увек је тренер тај који бира и доводи играче по свом укусу и стручном мишљењу. Тако ће бити и ове године, пажљиво вагамо, јер то није само списак лепих жеља, већ је неопходно испунити услове које играчи траже. Ако правите добар и респектабилан тим и услови су вишеструко озбиљнији.

Оно што је сигурно, то је да Николић има веома озбиљан приступ. Договор је да се најпре одреди за домаће играче, а у случају да на тај начин не будемо могли да обезбедимо оно што желимо, на реду су странци. И, по досадашњим кретањима, рекао бих да ће их ове године бити више у тиму него претходне.

Можете ли рећи конкретна имена играча на „мети“ клуба?

- Рано је још да се помињу имена јер смо још увек у фази преговора, са појединцима чак у завршној. Волимо, таква је политика клуба, да тек када се потпише уговор то обелоданимо и да буде доступно јавности. Сматрамо то најкоректнијим приступом.

Конкуренција, барем српска, већ је „дебело“ одмакла. У Раднички је пристигао само Јовић.

- Ускоро ћемо и ми имати још три или четири играча у саставу. Биће ту и оних из протекле сезоне, тако да, што се тајминга тиче, уопште не бринем. Понекад оно што је брзо може да буде и кусо.

Имамо пуно поверење у тренера и чињеницу да он пажљиво бира тим и не купује играче на прву лопту. Сигурно је да он има своју „тежину“ и да ће направити добар и квалитетан састав, који ће парирати домаћој и конкуренцији у АБА лиги на прави начин.

Који играчи из прошле сезоне су интересантни?

- Буквално сви, не бих никог да издвајам, јер то понекад прелази границу доброг укуса и не би било коректно због осталих играча.

Ситуација се из дана у дан мења због саме концепције жељеног тима, али и могућности ангажовања таргетираних играча. Тржиште је велико, зависи од понуде и потражње, те амбиција клубова и њихове финансијске ситуације.

Раднички је недавно показао интересовање за два позната играча. Браун је већ отишао у Звезду, шта је са Ракочевићем?

- Остаје и даље трка за Ракочевићем, ствари ће бити јасније већ у наредним данима.

Хоће ли се избећи ситуација из претходних сезона када је тим прављен од играча који немају ангажман?

- То је питање за тренера, јер је искључиво он тај који врши одабир. Ми смо само његов сервис. Са радом ћемо почети 5. августа, мада смо са младима већ почели.

Морам рећи да је готово немогуће да се у овом тренутку обезбеди цео тим. Може се сакупити 12 играча, али не одговарајућег квалитета. Дobar број је одсутан због оправданих разлога, неки са ре-

презентацијама, други су на стручним усавршавањима ван земље. Сигуран сам, без обзира на све, да ће бити довољно времена да се сви припреме, а на тренеру је да се што пре одлучи за имена која ће му бити на прозивци.

Па, каква је финансијска ситуација у тренерском „сервису“?

- С обзиром да је Црвена звезда изнела у јавност своја дуговања, могу рећи да су наша много мања. У поступку смо њихових санирања. Здравим пословањем у претходном периоду урадили смо добар посао по питању финансија.

Успели смо да привучемо неке нове спонзоре из приватног бизниса, а јавност ће о свему бити о-

бавштена у наредних 10-15 дана. Рецимо, спонзор опреме остаје стари, али ће она бити нова.

Пред прошлу сезону фигурирао је буџет од милион и 200 хиљада евра. Је ли се ситуација променила?

- Не мења се, пошто је финансијска ситуација у земљи веома тешка, самим тим и у спорту. Морамо бити задовољни ако и толики буџет будемо могли да остваримо.

А надам се да хоћемо, јер то су минимална средства потребна за опстанак у Јадранској лиги, а камоли да направите резултат какав Раднички прави годинама. И то ослањајући се претежно на енергију, знање и мукоотрпан рад тренера и играча и управе клуба.

АТЛЕТИКА

Александру бронза

БАЛКАНСКО првенство за сениоре, одржано у Турској, атлетичару Радничког Александру Стојановићу остаје у лепом сећању, пошто се окитио бронзаном медаљом. Све захваљујући учешћу у саставу српске штафете 4x100 метара.

Стојановић се опробао и у соло трци на 100 метара, додуше ван конкуренције, и заузео пето место. Исти пласман, такође ван конкуренције, остварио је и Александар Миленковић у трци на 110 метара са препонама.

В. У. К.

РУКОМЕТ

Европски изазов

ЖРЕБАЊЕ у Бечу донело је крагујевачким рукометним клубовима противнике у европским такмичењима.

Дебитантски, историјски наступ у Европи рукометашице Радничког Лепенице КГ имаће 10. новембра, када ће гостовати бољем из дуела у крајинског Карпата и бугарског Етара из Великог Трнова. У питању је треће коло ЕХФ купа, где је реванш планиран недељу дана касније у Крагујевцу.

Њихове колеге из редова Радничког већ трећу годину наступају у Челенц купу. Овога пута први противник им је Аеропос Адесас из Грчке, са ким ће се састати 24. новембра у Крагујевцу, а реванш је планиран такође за седам дана.

В. У. К.

Још један кенџур

Најављени преговори управе Кошаркашког клуба Раднички са неколицином иностраних играча почели су да се остварују. Први странац који је пристигао у крагујевачки клуб у овогодишњем прелазном је годинама стандардни репрезентативац Аустралије Марк Ворџинијон. Он се иренујно са селекцијом своје земље налази на Олимпијским играма у Лондону. Сарадња је договорена на јодину дана.

Ворџинијон игра на позицији крилног центра, висок је 202 сантиметра и има 29 година. Каријеру у родној земљи традио је у Титровима, Змајевима и Блејзу, две године играо је у Поршорикју, а једну сезону провео у немачком Брос баскету.